ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

SADIK DOSTLAR

Sükrü Tiktz

Sayı: 28 1960

75 Krş.

HIZIR ÜÇ SİLÂHŞÖRE KARŞI

Yazan: H.F. VEREL Çizen: YILMAZ KARACA

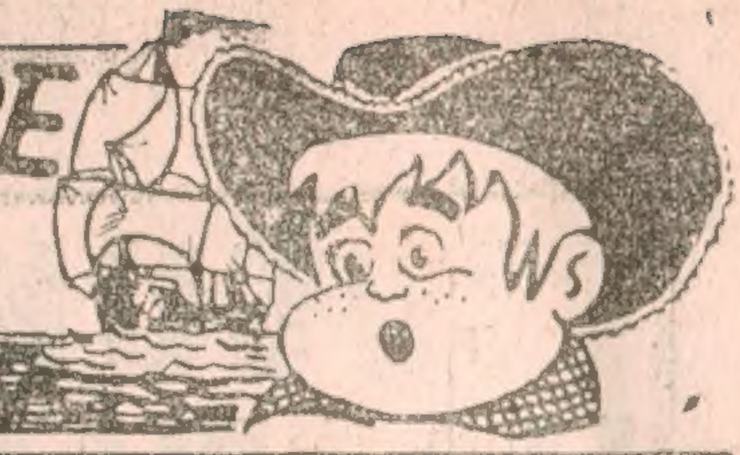

AYISIĞI ALTINDAKI SAVAŞ MUTHİŞTİ. KENDİNİ TOPARLAYAN MAMBO, BU ACAİP EŞEKLE SONUNA KADAR DOĞÜŞMEYE AHDET. MİŞTİ FAKAT KARAKAÇAN'IN GİFTELERİ ATOM BOMBASI KADAR TESİRLİYDİ

KARAKAÇAN, NEFTİN O KORKUNÇ YAKMASINDAN DOĞAN BİR ENERJİ İLE CANINI DİŞİNE TAKMIŞ DÖĞÜŞÜYORDU. PARS'I ALTINA ALMIŞ, ORASINI BURASINI ISIRIYOR, ARADA BİR UZUN KUYRUĞUNU HAYVANIN SURATINA GÖTÜREREK ONU ADETA....

GIDIKLIYORDU. PARS KILLAR BURNUNA DEĞDİKÇE BULUYOR, TAKATSİZ DÜŞÜYORDU. NİHAYET.....

ALİNİN MAYMUNU

Hikâye

YAZAN :
OĞUZ ÖZDEŞ

Ali, küçük bir köy çocuğu idi. Annesi babası öldüğü için amcasının yanında oturuyordu. Fakat amcası çok cimri bir adamdı. Ali'ye de çok fena muamele ediyordu. Zavallı çocuk, her gün ev işlerini gördükten başka, dağlardan çalı çırpı toplayıp getirir, çeşmeden su doldurur, bir dakikası boş geçmezdi.

Bir gün, gene dağda çalı çırpı toplarken, uzaktan ince ince bir feryat işitti. Etrafına dikkatle baktığı zaman, bir ağacın dibinde bağlı küçük bir maymun gördü. Hemen koştu, hayvancağızı çözdü.

Fakat bir an düşündü. Amcası, kendisine bile bir lokma ekmeği fazla görüyordu. Bir de üstelik bu maymunu mu besliyecekti?

Kendi kendine:

— Ne yapalım, eğer amcam kabul etmezse, hayırsever bir komşuya bırakırım.

Dedi ve maymunu alarak kasabaya indi.

Amcası, Ali'yi asık bir surata karşıladı. Ali:

— Amcacığım, dedi. Bu maymun yanınızda kalırsa zannetmeyin ki, boş yere yiyip içecektir. Bir defa dağda odun toplarken bana yardım edecektir. Onun sayesinde, yarım günlük işi bir iki saatte bitireceğim. Hem isterseniz, ona ayrı yiyecek vermeyiniz. Ben, kendimden ayırır, onun karnını doyururum.

Amcası, kendi cebinden bir şey çıkmıyacağını anlayınca razı oldu.

★

Ali ile birlikte kalan maymun, bir dakika bile küçük sahibinden ayrılmıyordu. Binbir maskaralık eder, Alinin canı en fazla sıkıldığı zaman bile güldürür, her işte ona yardım ederdi.

Bir gece Ali ile maymun samanlıkta yanyana yatarlarken, samanlığın kapısı açıldı, içeriye iki hırsız girdi. Ali tam doğrulacağı sırada:

— Sakın sesini çıkarma, yoksa seni öldürürüz, dediler. Gel, bize amcanın yattığı yeri göster.

Ali korku içinde:

— Amcam şimdi uyuyor, ondan ne istiyorsunuz? diye cevap verdi.

Hırsızlar, maymunu görmemişlerdi. Maymun bir anda hırsızların üzerine atıldı, burunlarını, kulaklarını ısırmaya başladı. Neye uğradıklarını anlıyamıyan hırsızlar da:

— Eyvah, şeytan bastı!

Diye kaçmıya başladılar.

Bu gürültüden Alinin amcası ve komşular uyandılar. Hırsızları yakalayıp polise teslim ettiler.

★

Ali, bir sabah uyandığı zaman, maymununu yanında görmedi. Aradı, taradı, nihayet maymunu bahçe kapısının yanında ölü bir halde buldu.

Zavallı maymun, gece ahırda bulunan hayvanları çalmaya gelen hırsıza karşı geldiği için hırsız tarafından bıçakla öldürülmüştü.

Ali, maymununun ölüsü başında ağlarken amcası yanına geldi.

— Niçin ağlıyorsun? diye sordu.

Ali, gözyaşlarını silmeye çalışarak kısık bir sesle cevap verdi.

— Maymunum ölmüş amca.

Amcası sert bir sesle:

— Gece bir hırsız ahırdan iki tane keçiyi çalmış, onun için ağlıyacağına, bu pis maymun için gözyaşı dökülüyorsun. Haydi ahıra git te kapıya sağlam bir kilit yap, dedi.

Ali ağlaya ağlaya ahıra gitti. Kapıya kilit yaptıktan sonra, tekrar bahçeye geldi ve maymunu alarak ormana yola çıktı. Sadık arkadaşını ilk defa bulduğu ağacın dibine gömdü.

O günden sonra Ali ne zaman çalı çırpı toplamak için ormana gitse, maymunun mezarına, bahçeden getirdiği çiçekleri diker ve sulardı. Yıllar geçtikçe, o küçük mezar, âdeta bir çiçek bahçesi oldu. Fakat hiç kimse ne orada yatan maymundan, ne de bu gülleri kimin diktiğinden haberdar olmadı.

Yıl - 1960
Cilt : 1

NOT DEFTERİMDEN

YAZAN: HALIT KIVANÇ

DALKAVUKLARDAN KAÇININ

ÇOCUK HAFTASI'nın sevimli çocukları...

Sizlere bugün bazı kimselerden bahsetmek istiyorum... Hemen her çevrede rastlanır böylelerine... Meselâ : Siz babanızla giderken, babanızın bir ahbabına tesadüf edersiniz. O ahbap hemen koşar, babanızın eline sarılır, «Verin elinizi öpeyim» der, «Nasılsınız beyefendi?... Hep sizden bahsederiz. Size nasıl saygı beslediğimi bilirsiniz... Sizin için yapmayacağım fedakârlık yoktur... Bana bir emriniz var mı?... Allah size uzun ömür versin...» tarzında konuşur. Siz sıkılırsınız ve o şahıs yanınızdan ayrılır ayrılmaz, babanıza: «Kim bu adam?» diye sorarsınız... Babanızın cevabı da şöyle olur: «Kim olacak... Dalkavuğun biri...»

Toplumda «dalkavuk» deyince, her gördüğünü etekleyen herkese iltifat yağdıran, para veya başka bir menfaat sağlamak için önünüzde diz çöken insanlar anlaşılır. Ve unutmayın ki, hayatta en tehlikeli, en zararı insanlar, bu tiplerdir. Çünkü bu «dalkavuk» yaradılışlı insanlar, bugün menfaatleri için yüzünüze güler, ama sizin yanınızdan ayrıldılar mı, bir başkasını övmeğe ve sizi yermeğe, yerin dibine geçirmeğe başlarlar... Bunlar yanınızda iken «dost» görünürler. Fakat hakikatte «sahte dost»tur bunlar...

ESKİ DALKAVUKLAR

Dalkavuklar her devirde vardır. En iyisi, bu tip insanlardan kaçmak, onlarla dost olmaktan kaçınmaktır. Bugünkü dalkavuklar aramızda gezip dolaştıkları için kolay farkedilmezler. Fakat eskiden, padişahlık çağlarında dalkavukluğu mesek edinenler varmış.

Meselâ bunlardan birinin hikâyesi meşhurdur:

Dalkavuk efendisiyle yemek yiyormuş. Sofraya çorba gelmiş, bey: «Aman ne nefis çorba» deyince, dalkavuk da atılmış: «Enfes beyefendi, enfes. Hayatımda bu kadar güzel çorba yemedim...» Az sonra patlıcan dolması gelmiş sofraya... Bey yine: «Patlıcan çok güzel olmuş,» deyince, dalkavuk yine atılmış: «Güzel de söz mü beyim?... Şaheser... Bu kadar güzel patlıcan dolması ömrümde yemedim...» Biraz geçmiş, bey: «Iyi ama,» diye konuşmuş, «patlıcan dolması tuzlu olmuş...» Dalkavuk altta kalır mı: «Ooo beyefendi,» demiş, «tuzlu da söz mü?... Şap gibi... Yenmez bu patlıcan...» Az sonra Bey: «Ama dolmanın içine diyecek yok... Güzel yapmış aşçıbaşı...» deyince, dalkavuk yerinden fırlamış: «Aman beyefendi, şaheser... Bu kadar nefis dolma görmedim...» Gene bey konuş-

KISSADAN HİSSE

NE KIYMETİ VAR...

Bakkala şeker almaya gitmişti. Dükkân boştu. İçeri girer girmez:

— «Oğlum, Mustafa efendi,» dedi. «Bana bir kilo şeker versene...» Düzenbazlığı ile nam salmış olan bakkal:

— «Peki beybaba!...» devip hemen kesekâğıdına şeker doldurmaya başladı... Doldurduktan sonra da terazinin üzerine koydu... Ve kaşla göz arasında yüz gram eksik tartıp, şeker dolu kâğıdı teraziden aldı. İhtiyarın önüne koydu.

Beybaba, bakkalın yaptığı hiyleyi görmüştü. Gülerek:

— «Evlât,» dedi, «galiba bizim şekeri eksik tarttın.»

Bakkal hiç bozuntuya vermedi. Pis pis sırıtarak:

— «Amma da yaptın beybaba,» diye konuştu, sonra da sözüne şöyle devam etti: «Hem yani eksik tartsam ne olur. Bu şeker senin işini görmez mi?

Adam hiç ses etmedi. Cebinden bir alay bozuk para çıkardı. Tezgâhın üzerine koydu. Kesekâğıdını aldı, kapıya yöneldi. Tam dışarıya çıkacağı sırada, bakkal arkasından seslendi:

— «Hey beybaba, bu para eksik...»

Beybaba hiç bozuntuya vermedi. Gülerek:

— «Amma da yaptın evlâdım,» dedi. «Hem yani eksik versem ne olur... Bu para senin işini görmez mi?...»

Ve kahkahalarla gülerek, dükkândan çıktı.

Herşeyin karşılıklı olduğunu hiçbir zaman aklınızdan çıkarmayın. Ve unutmayın ki, hiçbir fenalık ve iyilik karşılıksız kalmaz... İyilik eden iyilik; fenalık eden fenalık bulur.

muş: «Yalnız patlıcanları biraz acı gibi...» Dalkavuk altta kalır mı: «Hem de çok acı beyefendi... Yenmez bu patlıcan dolması...»

Bey artık dayanamamış: «Sen ne biçim adamsın,» demiş, «patlıcanı ben beğenince beğeniyorsun, ben beğenmeyince beğenmiyorsun...»

Dalkavuk gülerek cevap vermiş: «Ne yapayım beyim, ben patlıcanın değil sizin dalkavuğunuzum...»

DALKAVUKLUK TARİFESİ

Siz hiç tarihte dalkavukluk için ücret tarifesi yapıldığını duydunuz mu?... Dalkavukluğun kanunu varmış bir kere... Bu kanuna göre, bir dalkavuk kibar beylerin huzuruna girdiği zaman, önce etek öpermiş. Sonra kapının yanındaki mindere çöküverirmiş. Sonra da evin efendisi kimse, onu sözlerini tasdik eder, arada onu methe-der, göklere çıkaran sözler söylermiş.

Toplantıda bulunanlar içki içmeğe başlarsa, dalkavuğun görevi, sadece sözde kalmazmış. Evsahibi ve misafirler dalkavuğu hırpalamağa da başlarlarmış. İşte o zamanın devleti de bu dalkavuklar için bir ücret tarifesi yapmış.

Meselâ: Misafirlerden biri dalkavuğun burnuna fiske vurursa, fiske başına —o devrin parasıyla— 20 para ödermiş. Yoook, dalkavuğun yüzüne okkalı bir tokat aşkederlerse, bunun bedeli 30 para imiş... Dalkavuğu merdivenden aşağı yuvarlamanın ücreti 180 para imiş. Dalkavuk sakallı olup da, misafirler onun sakalını gülünç şekilde boyamağa kalkışırlarsa dalkavuğa 60 para verirlermiş. Dalkavuğun yüzüne mürekkep veya kömür sürüp de onu kapkara yapmanın fiatı ise 37 para imiş... Dalkavuk bir salkım üzümü sapları ile, çöpleriyle yerse, evsahibinden 40 para alırmış...

AKILLI DALKAVUK

Dalkavukların çoğu akıllı olurlarmış... Fakat bunlardan biri çok akıllı imiş... Padişahlardan biri, oğullarını sünnet ettirirken törene bu dalkavuğu da getirtmiş... Herkes sünnet düğününde zerde - pilâv yerken, padişah kendisini çok güldüren dalkavuğu çağırmış, ona bir tabak gümüş para mükâfat vermiş. Dalkavuk hemen ağlamağa başlamış: «Bu pilâv, anladım... Hani zerde nerde? Ben zerde de isterim...» Padişah derhal farketmiş... Ve gümüş paraları pilâv sayan dalkavuğa, zerde olarak da bir tabak altın para vermiş...

Günümüzün dalkavukları ise böyle değil... Bizim gibi giyiniyor, aramızda geziyor ve bazılarını zor ayırabiliyoruz... Onun için dikkatli olun çocuklar... Yüzünüze her güleni dost sanmayın...

Dalkavukluğun bu kötülüğünü bildiği içindir ki, Türk milletini yeniden hürriyetine kavuşturan Millî Birlik Hükûmetimiz, karşılama - uğurlama törenlerindeki dalkavukluklara son verdi... Unutmayın ki, Atatürk çocuğu asla dalkavuk olmaz: Beğendiğini över, ama beğenmediğini de açıkça söyler.

ORTAOKUL YAZI YARIŞMASINDA İKİNCİLİĞİ KAZANANLAR :

Adı : İbrahim SOYER.
Okulu : Çorlu Lisesi, Orta Kısım 3/B, No: 573.
Okul Müdürü: Yusuf BARAN.
Türkçe Öğretmeni: Yusuf BARAN.

GORİL YUSUF

Geniş omuzlar üzerinde, heybetli bir baş. Yüzünü gören elinde olmadan titrer. Gözleri siyah değirmen taşı gibi fıldır, fıldır. Açık olan alnının üstünde kır saçları kirpiye benzer. Uzun kolları ve kalın pazularıyla sallana sallana yürürdü. Bir gorilinki gibi vücudu kıllardan âdeta gözükmezdi.

Üzerinde, temiz yamalı bir cepken, sandal gibi ayakları, pazlama gibi yayılmış elleri...

Kenar mahallenin kendisi gibi heybetli olmayan evinde sessiz sedasız oturan Goril Yusuf, oğlunun acısına dayanamayarak birkaç gün içinde eriyip gidivermişti.

İBRAHİM SOYER

Adı : Leylâ AYAZ.
Okulu : Kırıkkale Lisesi, Orta Kısım, S.: 3/C, No: 498.
Okul Müdürü Mustafa ÜNLÜ.
Türkçe Öğretmeni : Turgut ATİLÂ

BAYRAĞIM

Seni göklere çekip
Seyrine dalacağım,
Bir gün ölsem ne çıkar
Gölgende kalacağım.

Doğmasın varsın şafak,
Al rengin yeter bana.
Rengin şafaktan parlak,
Sen bedelsin cihana.

Seni gördükçe bir his
Benliğimi dolaşır.
Al-yıldızın ruhunu
Alıp göklere taşır.

Benim şanlı bayrağım,
Göklerde gezen vatan,
Ovam, denizim, dağım,
Ebediyen dalgalan.

LEYLÂ AYAZ

HAFTANIN FIKRASI

Not defterimizi bu haftalık kapatırken, bir de neşeli fıkra anlatalım:

Baba ile oğul konuşuyorlar:

— Oğlum, niçin göz doktoru olmakta ısrar ediyorsun? Dişçi olsana!... Daha çok kazanırsın.

— Niçin babacığım?

— Gayet basit oğlum... İnsanların iki tane gözü vardır ama, dişlerinin sayısı tam 32'dir. Daha kolay ve daha çok iş bulursun dişçi olursan...

ÇOCUK Kahramanlar

Deli Fişek Arif

Çocuğumuz, kızımız, kadınımız, erkeğimiz ve yaşlımızla hep beraber, omuz omuza, en modern silâhlara karşı tırnak ve basit silâhlarımızla öldüresiye İstiklâl Harbi'nin korkunç günlerinden birini yaşıyoruz... Kan gövdeyi götürüyor... Türk'ün yıkılmaz azmi ve şaşılacak kahramanlığı karşısında her gün adım adım geriliyor düşman... Tarih 21 Mart 1921...

Şaşılacak cesareti ve gözüpekliğinden dolayı Deli Fişek diye çağırdığımız Arif adındaki henüz on dört yaşındaki kahraman bir Türk çocuğu alayımızın maskotu olmuştu âdeta. Herkes onu seviyor, kahramanlığı ve gözüpekliği dolayısiyle yaşının küçüklüğüne rağmen hattâ ona karşı büyük bir saygı besliyordu.

Yunanlılarla öldüresiye bir mücadeleye girdiğimiz bir muharebede çılgıncasına savaşmış, insan üstü bir kuvvetle düşmanı darmadağınık etmiştik âdeta. Gözünü kırpmaksızın kalabalık düşman arasına giriyor, mutlak bir ölümün kucağına atılıyor, fakat eşsiz kabiliyetleri sayesinde mucizevî bir şekilde hem düşmanı, hem de ölümü yenmesini becerebiliyordu o... Korkunç mücadelenin en kızıştığı bir anda, uzaktan hayal meyal seçebildiğim Arif'e, elinde kılıcı olduğu halde bir düşmanın arkasından ve sessizce yaklaşmakta olduğunu gördüğüm zaman, zavallı Arif, demiştim. Fakat tam o esnada bölük kumandanlarımızdan Yüzbaşı Süleyman'ın anî müdahalesiyle canını kurtarabilmişti. O andan itibaren Arif, Yüzbaşı Süleyman'a bir Tanrı gibi tapmağa başladı âdeta.

Akşama doğru bir tepeye yerleştirilmiş düşman ağır makinelilerini susturmak için bölüğüyle keşfe çıkan Yüzbaşı Süleyman tehlikeli bir şekilde yaralanmış veya ölmüş olmalıydı ki, bölük bir üsteğmenin kumandasında mevziimize çekilmek zorunda kaldığı halde yüzbaşı görünürlerde yoktu ve hiç kimse de onun ne olduğunu bilmiyordu maalesef. Arif, birkaç saat önce canını kurtarmış olan yüzbaşının kaybolduğunu öğrenince çılgına dönerek derhal onu aramağa koşmuştu. Nihayet yarım saat kadar sonra sırtında yüzbaşısı olduğu halde, âdeta sürüne sürüne mevzilerimize dönebildi Arif. Yüzbaşı Süleyman ağır bir şekilde yaralıydı. Onu derhal ilk yardım merkezine gönderdik. Arif, hayatını kurtaran yüzbaşısının kurtarmak ve böylece onunla ödeşmiş olmak için göz göre göre ölümün kucağına atılmış, etrafına yağmur gibi düşen mermiler ve el bombaları arasında düşman makinelilerinin koruduğu tepenin dokuz metre yüksekliğindeki bir uçurumun kenarında yüzbaşısını bulmuş ve onu sırtlar sırtlamaz mevziimize dönmeğe çalışmıştı. Fakat bu esnada düşman kurşunlarından biri bacağından girerek diz hizasındaki mühim adalelerini adamakıllı tahrip etmiş, parçalamıştı âdeta. Bu yüzden geri kalan yolu topallaya topallaya değil de, âdeta sürünerek katetmek zorunda kalmış, fakat hem kendisini, hem de yüzbaşısını kurtarmak için karşılaştığı bu feci hâdise bile yıldırama-

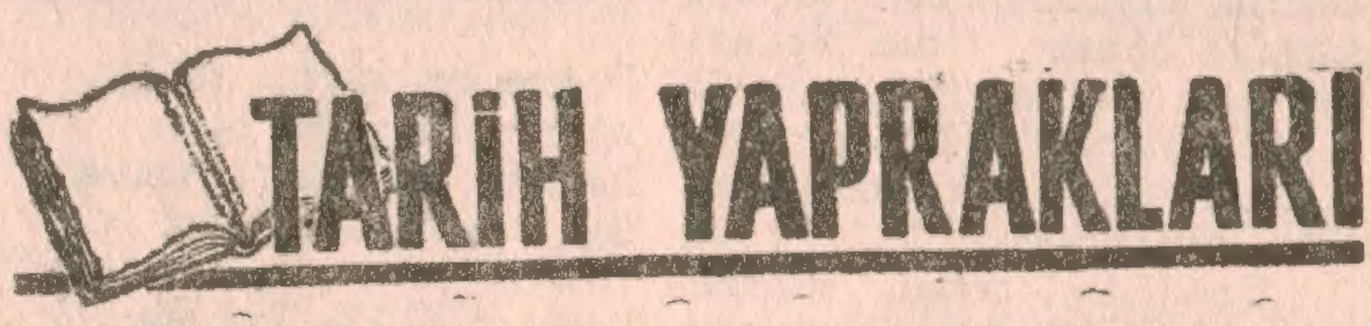

TARİH YAPRAKLARI

AFYON'UN İŞGALİ

İzmir'i işgal eden Yunanlılar Millî kuvvetlerimizin teşekkülü sırasında Anadoluya taarru zederek ilerlemiş ve Afyon Karahisar şehrimizi 13 Temmuz 1921 tarihinde işgal etmişti.

İKİNCİ VİYANA MUHASARASI

14 Temmuz 1683 tarihinde, 4. Mehmet zamanında Avusturya'nın başkenti olan Viyana şehri Türk orduları tarafından sarılmıştı. 12 Eylülde Türk ordusunda bulunan Kırım Hanı ile Arnavut Koca İbrahim Paşanın ihanetleri yüzünden Alman dağı meydan muharebesini kaybettiğimiz için ordumuz geri çekildi ve muhasara ortadan kalktı.

HAZRETİ MUHAMMED'İN MEKKE'DEN MEDİNE'YE HİCRETİ

16 Temmuz 1718'de İslâm Peygamberi Hazreti Muhammet düşmanlarının cefasına dayanamıyarak Mekke şehrinden ayrılmış ve Medineye doğru yola çıkmıştı. Bu gün Hicrî adı verilen takvim yılının başlangıcı olmuştur.

PRUT MUHAREBESİ

Osmanlı ordusu ile Rusya arasındaki Prut muharebesi 19 Temmuz 1711'de başlamıştı. Baltacı Mehmet Paşanın kumandasındaki Türk ordusu bu savaşı kazandı ve Kraliçe Katerina'nın ricasiyle Rus ordusunu bataklığa sürerek imha etmekten çekindi.

mıştı onu. Arif'i de Yüzbaşı Süleyman'la beraber hastaneye göndermiştik derhal. Hastahanede tam üç ay yatmak zorunda kaldı. Doktorlar belki bir gün yürüyebilir ümidiyle onu hastahaneden çıkarmak istemedilerse de, ne çare ki ısrarları fayda vermedi. bir gün, bir yolunu bulup hastahaneden kaçtı, birliğine döndü tekrar.

Geldiğinin hemen ertesi günü bir köyümüzü düşmandan geri almak için hücuma geçtiğimiz zaman o topallaya topallaya birliklerimizden birinin ardından gidiyordu. Aynı gün öğlende Yüzbaşı Süleyman şehit olmuştu maalesef. Arif bunu öğrenir öğrenmez çılgına döndü.

Yüzbaşısını öldüren Yunanlıları yakalamak üzere hareket etti. Ele geçirmek için uğraştığımız köyü düşman tam bir müstahkem mevki haline sokmuştu. Etraftaki tepeler gizli yeraltı geçitlerile oyulmuştu ve köye giden bir tek yol vardı. Yolu hepimizin şaşkın bakışları arasında sağ salim geçti Arif. Sonra en yakınındaki bir binaya girdi ve gizli yollardan birine açılan kapıdan mevzilenerek oradan geçen Yunanlıları öldürmeğe başladı. Başlarına el bombaları atıyor, gizlenmesi sayesinde düşmanı tuzağına düalmanın sevinciyle, «Bu yüzbaşürerek yüzbaşısının intikamını sım için!... Bu benim için!...» diye bağırıyordu mütemadiyen.

Harbin bitiminden sonra bağlı bulunduğu 27. Tümen Arif için bir geçit resmi tertip etti ve bu geçit resminin sonunda da Deli Fişek Arif'in göğsüne merasimle İstiklâl Madalyası takıldı.

ASKER MİLLET

Kılıç elde, tirkeş belde,
Adımız var esen yelde!...
Altın yayı germişiz biz,
Dünyâya şan vermişiz biz!...

Ezmek için her zilleti,
Yaratılmış Türk milleti...
Kurmuş ceddim nice devlet,
Böyle olur asker millet!...

Nasıl ermiş Kutluk, Oğuz?
Neler yapmış Fâtif, Yavuz?...

Düşün Muhaç, Kosova'yı,
Niğbolu'yu, Haçova'yı!...

Sakarya'dan bir yol su iç,
Plevne'yi unutma hiç!...
Eşsiz destan Çanakkale,
Onun vasfı gelmez dile!...

Birlik olup paşa, nefer,
Kazanmışız bin bir zafer!...
"Hep askeriz : Küçük, büyük."
Böyle demiş EN BÜYÜK TÜRK!...

F. Cemâl Oğuz ÖCAL

Plâstik İnsanlar ÜLKESİ

BİLGİ ve HEYECAN ROMANI

Çeviren : H. FİKRİ VEREL — 18 —

— «Doktor Nole'nin ifadesine bakılırsa, sizin gözleriniz kolay kolay aldanamazmış!... Zekânız ise, tam bizim aradığımız cinsten bir zekâymış!...»

— «Nole'nin benim hakkımda söylediklerine inanıyor musunuz?»

— «Onun her sözüne inanıyorum!...»

— «Bir ricada bulunsam sizden... Nole'nin arkadaşı olarak bir istekte bulunsam...»

— «Buyurun Miss... Yalnız geç kalmakta olduğumuzu da unutmayın lütfen...»

— «Şu maskenizi çıkarır mısınız!»

Bosnik ilerlemek istedi bu sözü duyunca. Fakat Betty haykırdı:

— «Kıpırdamayın!»

Plâstik adam durdu:

— «Ne maskesinden bahsediyorsunuz Miss?»

— «Gerçek çehrenizi saklayan şu plâstik maskeden bahsediyorum sayın gangster!...»

Konuşma uzadığı için genç kız artık soğukkanlı hareket ediyor, kendinden emin bir takım sözler söyliyebiliyordu. Karşısındaki adamın içyüzünü muhakkak öğrenecekti. Onun hüviyetini mutlâka meydana çıkaracaktı...

Bosnik'in boğuk sesi yükseldi:

— «Beni bir gangster derecesine düşürdüğünüz için, size teessüf ederim Miss Betty!... Ben kendisini ilme vakfetmiş bir adamın emrindeyim!... Buraya vazife yapmak için geldim... Sizi mutlaka götüreceğim! Beni hiçbir kuvvet yolumdan alakoyamaz!... Hatta elinizdeki o meşhur atomla işleyen tabanca bile!...»

Şimşekler çakmakta devam ediyordu...

Doktor Betty, karşısındaki adamın bu sözerini kulak arkası etti:

— «Tabancamın neler yapmağa kaadir olduğunu merak ediyorsanız, bulunduğunuz yerden ilerlemek cür'etini gösterirsiniz!...»

Bosnik, genç kızın sözleri üzerine harekete geçti ve iki adım atmağa fırsat bulamaden, atomla işleyen sessiz tabancanın öldürücü kurşunları namluyu terketti:

Plâstik adam önce sallandı, sonra anlaşılmaz bir takım sözler mırıldandı ve daha sonra da koskoca bir çınarın devrildiği zaman çıkardığı o müthiş gürültüye benzer bir gürültü çıkartarak devrildi!...

Onun böyle ihtişamla dev-

J. J. RUSO

Kimdir?

Fransa'nın büyük edip ve düşünücülerindendir. İsviçre'nin Cenevre şehrinde doğdu. Fakat sonradan ailece yerleştikleri Paris civarında, 66 yaşında iken öldü. Aslen Fransızdır. Ailesi 200 yıllık bir zamandan beri İsviçre'de oturmaktaydılar. Babası oldukça şöhretli bir saat ustası idi. Hatta bir aralık Türkiyeye de gelmiş ve saray saatçılığinde bulunmuştu. Annesi, onun doğumu esnasında öldü. Bundan dolayı, İtiraflar adlı kitabının bir yerinde: «Ben hayatımı, annemin ölümü bahasına kazandım. Demek ki doğuşum felâketlerimin başlangıcı oldu.» der. Okumayı kendi kendine öğrenmişti. On yaşına girdiği sırada, babası, Cenevre şehrinin asîl ailelerinden birini dövdüğü için, mahkûmiyetten korkup, memleketten kaçmıştı. Ortada kalan küçük Ruso, bir mühendis olan dayısı tarafından Cenevre yakınında bir rahibin nezaretine verildi. Orada iki yıl kaldı. Sonra bir mahkeme kâtibinin yanında çalıştı. Bir süre sonra hakkâk yanına çırak girdi. Fakat ustasının kaba davranışlarına bir türlü alışamayan bu bağımsız ve serseri tabiatlı çocuk nihayet Cenevre'den ayrıldı.

Gittiği yerlerde özel öğretmenlik yaptı. Bu sırada müzik bilgisini de geliştirdi.

29 yaşında, geldiği Paris şehrinde kısa zamanda dikkati çekti. Güzel bir delikanlı; üstelik te bilgili idi. Ama vahşi tabiatlı ve titiz bir adamdı. Bu yüzden de kimse ile geçinemiyordu.

İlk eserinde tanındı. Dijon Akademisinin sorduğu bir soruya verdiği karşılıktan ibaret olan bu eserde, bilim ve sanatların ilerlemesi ile ahlâk ve âdetlerin büsbütün tabiliğinden uzaklaşıp bozulduğunu iddia ediyordu.

36 yaşında bir köy lokantasında hizmet eden basit bir kadınla evlendi. Ondan 5 kızı oldu. İnsanlara akıl veren ve terbiye yollarını gösteren bu bilgin kişi ne tuhaftır ki kendi çocuklarını terbiye edemediği için bir rahibin nezaretine bırakmıştı. Sosyal Anlaşma, Emil gibi eserleri çocuk terbiyesi ve mükemmel insan yetiştirme akkında, yaşadığı çağ içinde köklü düşünce değişikliği yapmıştır. Kitapları bâzı yerlerde yakılmış. Kendisi yeni fikirlerinden ötürü bâzı şeirlerden kovulmuştur. Eserleriyle Fransız inkılâbının çıkmasında rol oynamıştır. Cenevre'de öldü. Fakat Fransa, bu büyük evlâdını orada bırakmadı. Kemikleri Paris'e taşındı. İtiraflar adlı kitabı, hayatını bütün açıklığı ile ve samimiyeti ile anlatması bakımından dünya çapında bir eser sayılır.

rilişi Dr. Betty'i bâyağı heyecanlandırmıştı! Çıkardığı ses sidden garip bir sesti...

Şimdi tabancasının bütün kurşunlarını üzerine boşalttığı bu maskeli şahsın gerçek hüviyetini öğrenebilecekti artık...

Elektrikler yanmadığı için, karanlıkta güçlükle ilerliyerek kapının eşiğine kadar geldi.

Ne bir ses, ne bir nefes vardı ortalıkta!...

İyilip cesedi yoklamak istedi... Fakat eli bu meçhul şahsın bedenine değer değmez, derhal geri çekildi! Bir buz parçası vardı yerde! İki dakika evvel ölen bir insanın bu kadar çabuk soğumasına imkân yoktu.. Hem bu soğukluk ölü soğukluğundan da başka türlü birşeydi.

Birden yine Nole'nin sesi duyuldu:

— «Sevgili Betty, hata ediyorsun!... Yarının insanlarına böyle taarruz etmekle, onların düşmanlıklarını kazandığının farkıda değilsin!... Benim bulunduğum özel imalâthaneye geldiğin zaman, yeryüzünde neler yapıldığını görerek hayretler içinde kalacaksın...»

Genç doktor şaşırmıştı. Nole'nin sesi nereden geliyordu? Alnındaki terleri silerek mırıldandı:

— «Tanrım bana yardım et!»

Nole şimdi de emreder gibi konuşmağa başlamıştı:

— «Betty, buraya benim yanıma geleceksin! Profesör seni yakından tanımak istiyor... Mezardan çıkarılmış olmamı ilk defa düşünen sensin. Ve ilk defa harekete geçen de yine sen... Şu halde kadınların en zekilerinden biri sayılırsın. Gerçi Plâstik İnsanlar Ülkesindeki yurttaşlar arasında bizdeki gibi cinsiyet farkı olmıyacak ama, geri hizmette çalışanların bir kadın kafasına sahip olmaları faydadan hâli değildir...»

Betty, buz gibi donup kalmıştı bu sözler karşısında. Artık kadere inanmaktan başka elinden birşey gelmezdi. Boş tabancasını yere atarak geriledi ve işte o zaman dehşet içinde gördü ki, demin o muazzam sesleri çıkararak yere devrilen korkunç adam, ağır ağır kalkmaktadır!...

Aman Yarabbi!... Şu Atom kurşunlarından bir tanesi herhangi bir yaratığı ânında öteki dünyaya boylatabildiği hâlde, sekiz kurşun yiyen garip adama birşey olmamıştı.

Demek ki o devriliş, o susuş hep yalandı!... Bunların

hepsi bir tuzaktı demek ki!...

Bosnik bir adım ötesinde duruyordu. Zafer onundu. Betty'nin sinirleri iyiden iyiye bozulduğundan, handiyse ağlıyacaktı... Işte tam bu sırada evin bahçesinden bir klâkson sesi yükseldi.

Herhalde, sabık boksör olan özel polis hafiyesi Co, onu almağa gelmiş olacaktı...

Betty'nin gözleri parladı!...

Yoksa kurtuluyor muydu? Ölümle bu kadar burun buruna geldiği halde, Tanrı bir mucize mi gösterecekti?

Klâkson hâlâ çalıyordu...

Bosnik:

— «Sizin polis hafiyesi fazla sabırsız bir herif!» diyerek güldü.

Bunu da nereden anlamıştı?

Sonra devam etti:

— «Esasen biz ikimiz arka kapıdan çıkacağımız için, onunla karşılaşmamız ihtimali yok. Bırakın klâksonu sabaha kadar çalsın... Lütfen elinizi bana veriniz Miss Betty...»

Genç kız titredi:

— «Hayır!... Hayır!... Burada kalacağım...»

— «Fakat emir emirdir Miss... Bir yerinizi incitmeme mahal vermeyiniz... Sizi sayın doktor Nole'nin yanına götüreceğim...»

Şimdi de kapı çalınmaktaydı. Hafiye ses sada çıkmayınca kapıya gelmişti.

Betty birden bire pencereye doğru koşarak:

— «Imdat! İmdat!» diye avazı çıktığı kadar bağırmağa başladı.

Bosnik onun bu hareketine güldü:

(Devamı Gelecek Sayıda)

Küçük Şehit Ağacı

HİKÂYE

YAZAN :
ÜNVER SIVACIOĞLU

Teğmen ağacın sık dalları arasında, hemen hemen hiç görünmiyen çocuğa sesleniyordu:

— Oğlum, in artık aşağıya.

Fakat yukarıda, ta kuş dallarına kadar çıkmış olan köylü çocuk ince sesiyle haykırıyordu:

— Komutanım, derenin içinden de gelenler var. Bir iki, dört, altı dokuz, ha tamam dokuz kişi. Silâhları güneşte parlıyor.

Teğmen haykırıyordu:

— Anladım oğlum, anladım haydi in, gidiyoruz.

— Teğmenim, karşı sırttan da geliyorlar.

— Sana in aşağıya diyorum.

— Şosenin üstünde araba sıraları var. Topları da görüyorum. Koşa koşa gelenler bir araya toplanıyorlar.

— Oğlum, insene aşağıya.

Vakit vakit düşmanın yaptığı tarama ateşi büyük ağacın ince dallarını, yapraklarını sapır sapır aşağıya döküyor, boşa giden kurşunların vızıltısı duyuluyordu.

— Oğlum, in aşağıya diyorum sana. Gidiyoruz.

Teğmenle iki er sabırsızlanıyorlardı. Düşmanın sayısını, geliş yönünü öğrenmişlerdi. Onların işleri burada bitiyordu. Boşuna bekleyip harcanmağa lüzum yoktu. Birliklerine katılacak, orada düşmanı karşılıyacaklardı.

Fakat küçük köylü hepsinden daha ufak ve çevik olduğu için ağaca çıkmış, gözcülük işini başarmıştı. Fakat onu oradan indirmek mümkün olamıyordu.

Ahalisi boşalmış, hayvanları sürülüp götürülmüş, kapıları ardına kadar açık kalmış köylerin hangisinden olduğunu bile bilmiyorlardı. Onlar düşmanı gözlerlerken birden önlerine çıkmış, bir daha da onlardan ayrılmamıştı.

— Oğlum insene aşağıya.

— Komutanım derenin üstündeki köprüden de geçiyorlar. Değirmende adamlar var. Bunlar bizimkiler değil.

—Anladık diyorum sana. Haydi in.

— Komutanım şoşese top arabaları çıktı gene.

— Hay Allah, çocuk insene aşağıya.

Ağacın altındakiler ağacın kalın gövdesine toplanıp kurşunlardan korunmağa çalışıyorlardı. Düşman makineli tüfeklerle her gördüğü yeri tarıyor, bir tuzağa düşmemek için ihtiyatla sokuluyordu.

Yeni bir sağnak ağaçtan hayli dal ve yaprak döktü. Aşağısı yaprak ve küçük dal yığınları haline gelmişti..

— Evlâdım artık in, vakit kalmadı.

— Komutanım şoseye atlılar da çıkıyor. Köprüye yaklaşıyorlar. Sürü sürü geliyorlar. Tepeden ateş ediyorlar.

Subay başını sallıyordu. Bu sırada çocuğun sesi kesildi. Hepsi üzüntü ile yukarıya bakıyorlardı. Dallar hışırdadı, küçük dallar kırıldı, yeşil yaprakların üzerine küçük bir gövde düştü.

Teğmen ona doğru uzanıp baktı. Küçük köylü sırt üstü düşmüştü. Yüzü kan içindeydi. Alnındaki bir delikten kan fışkırıyordu. Ayrıca terden, toz topraktan kirlenmiş beyaz gömleğinin göğüs kısmından da kan fışkırıyordu.

İki er sapsarı kesilmişti. Teğmen dolu gözleriyle onlara bakarak çocuğu yanına çektiği zaman artık onun gözleri yarı yarıya açılmış ve küçük çenesi sarkmıştı. Fakat sönen gözlerinde hâlâ içli bir parıltı ve yüzünde sevinçli bir neşe var gibiydi. Gülümsüyordu.

Oraya, kasaturalarıyla küçük bir mezar kazdılar. Üzerine yeşil yapraklar koydular, toprağı kapattılar.

Adını bile bilmedikleri bu küçüğün yattığı yeri akıllarında tutarak uzaklaştılar. Bugün orada ne bir mezar vardır, ne de bir işaret. Yalnız köylüler geniş toprak parçalarının ortasındaki bu büyük çınara bir isim vermişlerdir. Ona, «Küçük Şehit Ağacı» derler.

ŞEREF KÖŞESİ

İLKOKULU 'PEKİYİ' DERECE İLE BİTİRENLER

Erman YUCEL ★ Fatih, Yavuz Sultan Selim İlkokulu, S: 5/A, No: 599.

Gökhan ERGENÇ ★ Sarıyer, Pertevniyal İlkokulu S.: 5/A, No: 709.

Semra ERTOKUŞ ★ Beşiktaş, Akaretler İlkokulu S.: 5/B, No: 109.

C. Şükrü BOZOĞLU ★ Beyoğlu, Sururi İlkokulu, S.: 5, No: 784.

O. Mehmet ERAKA ★ Üsküdar, Burhaniye İlkokulu S: 5, No: 110.

Gülbin GOK ★ Ankara, Yenimahalle Öğretmen Kubilây İlkokulu, S.: 5/C, No: 943.

İLKOKULDA «İFTİHAR» LİSTESİNE GİRENLER

Emel YÜCEL ★ Fatih Kız Lisesi, Orta Kısım S: 2/B, No: 1634.

İLKOKULUN 1 — 4. SINIFLARINI «PEKİYİ» DERECE İLE GEÇENLER

Önder KÜÇÜKKARAGÖZ ★ Kemer Barajı İlkok. S: 5, No: 52.

Serdar KÜÇÜKKARAGÖZ ★ Kemer Barajı İlkok. S: 3, No: 10.

Asuman ÖZTEKE ★ Babaeski, Cumhuriyet İlkok. S: 4, No: 143.

Serdar ÜLKER ★ Çorlu, Lalâşahinpaşa İlkok. S: 1, No: 98.

Hakan ÜLKER ★ Çorlu, Lalâşahin Paşa, İlkok. S: 4. No: 391.

Hülya KABAALİ ★ Kadıköy, Moda İlkok. Sınıf: 1/A, No: 434.

Emel YÜCEL ★ Fatih, Yavuz Selim İlkok. Sınıf: 2/B, No: 163.

Savaş ARI ★ Diyarbakır, Mehmetçik İlkok. S: 2/A, No: 277.

Sema DEMİROL ★ Muğla, Koca Mustaefendi İlkok. S. 4/B, No: 75.

Numan UYANUSTA ★ Eskişehir, Necatibey İlkok. S. 2. No: 1132.

Şükrü İCİMSOY ★ Fatih, Fethiye İlkok. S: 2, No: 220.

Bahattin ATEŞ ★ Vize, Merkez Namık Kemal İlkok. S: 3, No: 412.

Hülya ATEŞ ★ Vize, Merkez Namık Kemal İlkok. S: 1, No: 49.

Naci BENÖVENLİ ★ Etimesğut, İlkok. Sınıf: 2/A, No: 14.

Küçük Mirasyedi

YAZAN: KEMALETTİN TUĞCU

Haydut jandarma ile Necib'in arasında oturuyordu. Kapana kısılmış bir kurt gibi kendi kendine homurdanıyor, dişlerini gıcırdatıyor, etrafındakileri kendi suçsuzluğuna inandırmak istiyordu.

Zeyrek yokuşunun alt başında duruldu. İzzet jandarma ile önden gidiyordu. Ahmetle Necip onları takip ediyorlardı.

Yolun kenarındaki bir tonuzun önüne gelen İzzet mahzen ağzına benzeyen bir yer işaret etti.

— Buradan gireceğiz.

Horasan kireçle ve yassı tuğlalarla örülmüş çok yüksek bir duvarın altındaydılar. Tonozun üzerinde evler, hatta bir iki bahçe vardı. Haydut:

— Yerde çamur vardır, dedi. İçeriye girin, fener var mı yanınızda. Dipte, merdivenle çıkılan bir oda var. Çocuk orada.

Necip jandarmaya işaret etti. Jandarma:

— Sen merak etme ağabey, dedi.

Necip cep lâmbasını yaktı. İçeriye tuttu. Ahmet onun arkasından gidiyordu. Daracık delikten girince ıslak, karanlık ve küfle çirkek fokan bir mahzenin içinde bulundular.

Necip lâmbayı ileriye tuttu. Mahzen okadar derin ve mahallenin altına doğru okadar ilerliyordu ki ışık karşıda bir duvara rastlamıyordu.

Tavan yirmi metre kadar yüksekti. Kemerlerle örülmüş ve bu kemerler yekpare sütunların üzerine bindirilmişti.

İçeriden boğuk boğuk su sesleri geliyor ve caddeden geçen arabaların gürültüsü içeriye aksediyordu. Polis:

— Burası Bizans'tan kalma bir mahzen, dedi.

Deliğin karşısında, epeyce ileride çamurların içine taşlar atılarak bir geçit yapılmıştı. Karşıda basamakları silinmiş bir merdiven kapalı, paslı bir demir kapıya çıkıyordu.

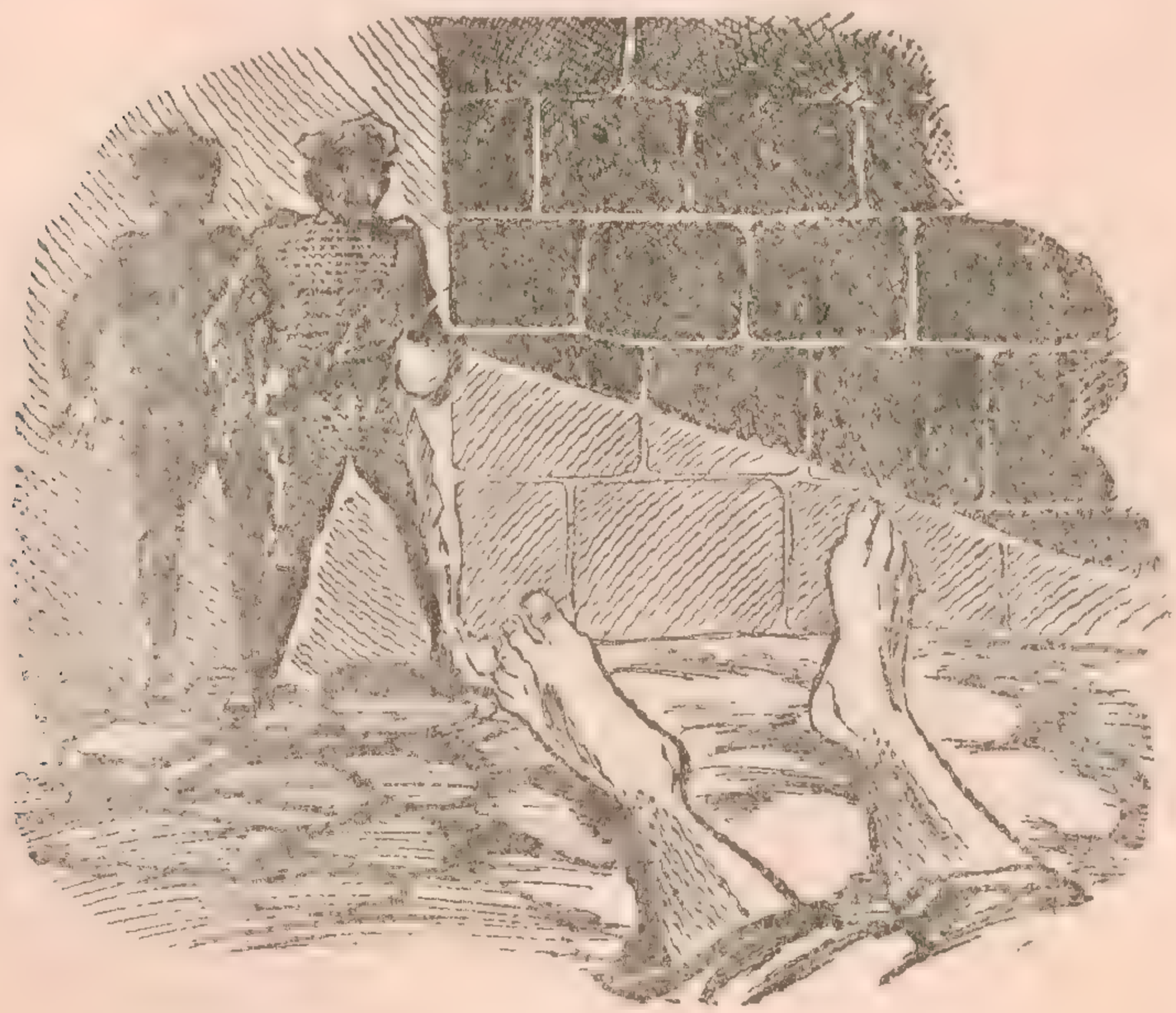

— Şurada birşey görünüyor...

Polis ışığı tutarak taşlara basa basa ilerlerken Ahmet arkasından geliyordu. Ayaklariyle yoklıyarak basamakları çıktılar. Kapı dışarıdan halkalarına bir paslı çivi sokularak kapatılmıştı. Necip ışığı tuttu. Bir elinde de tabancası vardı. Bir tuzağa düşmekten korkuyordu. Ahmet çiviyi çekip çıkardı. Kapıya dayandı. Kapı inler gibi gıcırtılarla ağır ağır arkasına doğru açıldı.

Polis fenerini içeriye uzattı. Bembeyaz ışık normal bir oda genişliğinde olan ve duvarlarından şıpır şıpır sular damlıyan bu yeri aydınlattı.

Görünürde ne çocuk vardı, hatta ne de insan bu boğucu kokulu yerde değil öyle bir gece, bir saat dayanmasına imkân yoktu.

Ahmet bir adım geri çekilerek:

— Biz mahzenin çirkef, küf kokusuna dayanamadık, ama burası bin kat daha beter, dedi.

Polis ışıkla etrafı araştırırken:

— Sen birşey görebiliyor musun? dedi.

Işığı kâh paramparça olmuş, sırılsıklam, çürük bir çuval yığınına, kâh vaktiyle duvarların sıvasını teşkil ederken yığın yığın köşelere birikmiş sıva parçalarına çeviriyordu.

— İzzet bizi atlattı mı dersin?

— Bilmem ki.

Dikkatle bakıyorlardı. Fenerin parlak ışığı hiç bir insan vücuduna rastlamıyordu. Ahmet bir adım ilerledi. Eliyle burnunu, ağzını kapatarak bakındı, bakındı, birşey göremedi.

— Sen şu lambayı ver bana ağabey.

Necipten lâmbayı aldı. Daha yakından bakındı. Ayakkabıları yarı çamurlu ıslak çuval parçalarına batıyor, vücudunda bir üşüme duyuyordu. Lamba-

nın rastladığı yerlerde bazen boş tütün paketleri, yakın bir tarihte yiyecek sarılarak oraya getirilmiş ve yarı yarıya erimiş kâğıt parçaları görülüyordu. Necip:

— Herif galiba ara sıra buraya kaçarak barınıyor, dedi.

— Burada insan yaşar mı ağabey.

— Böylesine insan denmez ki.

— Hakkın var.

Ahmet bir adım daha attı. Doğrusu yürümeğe çekiniyordu. Ayağının altında bir kuyu açılacak gibi geliyordu ona... Yine durdu. Biraz iğildi. Lambalı elini ileriye doğru uzattı ve boğuk bir sesle:

— Ağabey, gel Allahını severseen, dedi.

— Ne var?

— Şurada birşey görünüyor.

Polis içeriye girdi. Küçücük ampulün dağıttığı bembeyaz ışık halkasının aydınlığına baktı. Orada çamurlu, çıplak ve hiç kımıldamıyan iki çocuk bacağı var gibiydi.

Artık dilleri tutulmuştu. Boğazlarından tuhaf bir soluk çıkıyor, yürekeri içlerinde donuyordu.

Polis elini uzattı. Dokundu. Yumuşak bir şeye dokunmuştu. Yumuşak ve soğuk bir bacak. Eliyle temizledi. Küçük ayakkabılar gördü. Elleriyle yoklayıp araştırırken çocuğun kaçalarına rastladı.

Elektrik ışığı orasını iyice aydınlattığı halde, çamur, çürük çuval ve kirlere bulaşan bu vücudü seçemiyordu. Elini tekrar çıplak bacağa koydu. Hiç bir hararet duymadı. Doğruldu. Kapıya çekildi.

— Ben elimi süremem buna, dedi. Feneri ver bana. Buradan sana ışık tutarım, sen hem İdrise bak, hem jandarmaya söyle şahit bulsun.

Işığı basamaklara tuttu. Ahmet kaygan basamaklardan koşarak indi. Artık bazen dizlerine kadar pis sulara ve çamurlara daldığını düşünmüyordu. Mahzenin ağzından gelen aydınlığa girdi, oradan dışarıya fırladı. Necip derin nefesler alarak bekliyor ve arkasına bakamıyordu.

Ahmet açık havaya çıkınca başının dönmekte olduğunu hissetti. Jandarma ile şoför ve İzzet otomobildeydiler. Oraya halk birikmişti. Ahmet Jandarmaya haykırdı:

— Şahit bul şahit.

Rengi sapsarıydı. İzzet ona korku ile baktı. Onun da rengi atmış ve dili dolaşmıştı.

— Olmüş değil mi?

Jandarma toplananlara baktı. Kırk yaşlarında kadar iki erkeğe seslendi:

— Hemşeriler, Allah rızası için şahit olur musunuz?

Erkeklerden biri ilerledi:

— Ne var?

—Şu efendi ile mahzene gireceksiniz. Orada bir çocuk ölüsü var.

Adam kıpkırmızı kesildi.

— Benim için dayanmaz.

— Hemşerim senin için görmeğe dayanmaz da bu çocuğun anası babası nasıl dayanır.

Adam Ahmedin yanına doğru yürüdü. Bir kişi daha katıldı. Ahmet:

— Girelim, dedi.

Adamlar ellerindeki paketleri yere bıraktılar. Ahmetle beraber dair delikten içeriye girdiler. Ahmet:

— Ağabey, ışığı gözlerimize tutma, dedi. Yolu aydınlat.

(Devamı Gelecek Sayıda)

Hayvanlar Alemi

HOROZ VE TAVUK

— Sabahları sizi kim uyandırıyor?

— Anneniz mi?... Babanız mı? Yoksa sokağın gürültüsü mü? Yoksa daha önce, uzaktan uzağa ötüşen horozların güzel sesi mi?...

Şehir içinde,, apartımanlarla kaplı mahallelerde oturanlar bu horoz sesile uyanmanın zevkini bilmezler. Halbuki kırlık yerlerde köylerde, çiftliklerde sabahın müjdecisi horozlardır.

Horoz kümes halkının aile reisidir. Onu dişisi olan tavuklardan bir bakışta ayırabilirsiniz. Tavuklardan daha iri, tüyleri daha süslü, hele kuyruğu pek satafatlı, ibiği de daha büyük, daha kırmızıdır.

Tavuklar, bilirsiniz tanelerle geçinirler. Et ve ot ta yerler. Siz onlara ne kadar çok yem verirseniz veriniz, akşama kadar yine yiyecek peşinde koşarlar. Gözleri gayet keskindir. Taşlar, kumlar arasında en küçük bir yiyeceği görür, hemen yutarlar.

Evet, tavuklar ve horozlar yiyeceklerini küçükse hemen, büyükse koparark hemen yutarlar. Onların gagaları vardır; dişleri yoktur. Çiğnemek nedir bilmezler Sindirim organları bu yutulmuş şeyleri öğütecek biçimdedir.

Bir horoz koca bir çiftliğin tavuklarını peşine takar, gezdirir, dolaştırır, idare eder. Bir buğday tanesi bulsa yemez, gıt gıt diye tavukları çağırır, onlara verir. Halbuki tavuklar bulduklarını hemen yerler. Fakat onlar da yavruları için çırpınır, dururlar.

Civcivleri, tavukların bu cici yavrularını hepiniz seversiniz. Ah bir tanesini elime alsam da doya doya okşasam dersiniz. Fakat kuluçka tavuk sizi onların yanına sokar mı hiç?... O uysal, yumuşak tabiatlı tavuk ana olunca çılgına döner. Yanına kimseyi yaklaştırmaz. Civcivlerini yalnız kedilerden, köpeklerden, çaylaklardan değil, insanlardan bile sakınır.

Zavallı tavuk hep üstüne oturup civciv çıkartmak hayalile yılın birçok günlerinde yumurtlar. Fakat biz yumurtalarını alır, yeriz. Nihayet onu kuluçkaya oturttuğumuz zaman 21 gün sonra bize sevimli civcivler çıkartır. O civcivler de büyür, tavuk, yahut horoz olur.

Binlerce yıldanberi sorulan bir soru vardır: Tavuk mu yumurtadan çıkar, yumurta mı tavuktan?

Bunu kimse bilemiyor.

Bizim çok iyi bildiğimiz birşey var. O da şu:

Tavuğun yumurtası, süt gibi en iyi, en besleyici ve tam bir besindir. Tavuğun etine gelince, koyun etinden de, kuzu etinden de daha lezzetli, sindirimi kolay ve güzel bir ettir.

Dünyanın 4 Köşesinden

Kleopatra'nın mezarı bulunmuş mudur?

Hayır. Belki de mezarı yoktur. İntihar ederek hayatına son verdiği zaman sadece 39 yaşındaydı ve o sıralarda Roma'lılar Mısır'ı zaptetmiş bulunuyorlardı. Uzun asırlardan beri daha sağlıklarında kendilerine âbideler ve muazzam mezarlar yaptıran Mısır krallarının aksine, Kleopatra'nın böyle bir

inşaat yaptırmağa vakit bulamadığı anlaşılıyor. Kleopatra, Eski Mısır hükümdarlarının sonuncusudur.

Bir cisim ekvatorda çok daha kuzeyde olduğundan daha mı hafif, yoksa daha mı ağır çeker?

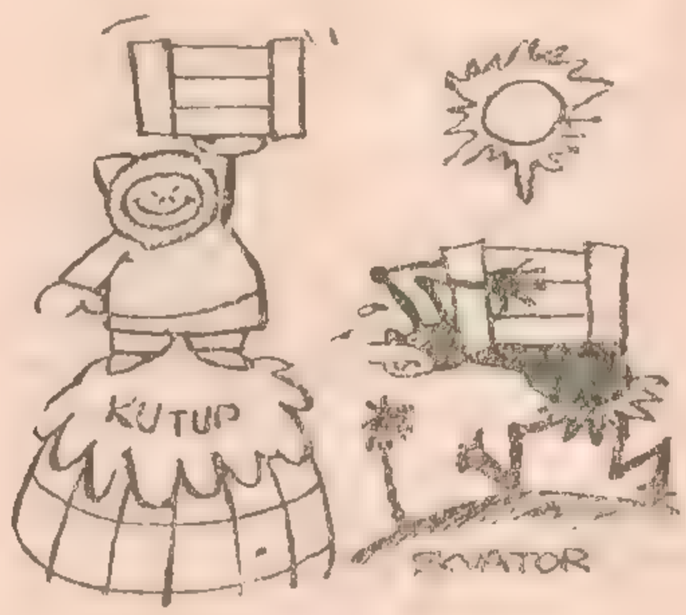

Arz, kusursuz bir küre olmadığı ve ekvator çapı kutuplardan geçen çapından daha uzun olduğu için, bir cisim ekvatorda daha ağır çeker. Dolayısiyle, daha kuvvetli yer çekimi, cisimlerin ekvatorda daha ağır olmaları neticesini doğurur; fakat aradaki fark o kadar cüzidir ki ancak en hassas âletler tarafından kaydedilebilir. Arzın kutuplarda yassı olduğu, sarkaçla çalışan ilk gemi saatlerinin, ekvator üzerinde veya yakınlarında daha hızlı işlemeleri yüzünden beIli olmuştu.

Karıncalar hiç uyurlar mı?

Amerikan Tabiî İlimler Müzesine bakılırsa, bir koloni

SPOR TARİHİ

YAZAN : TEVFİK ÜNSİ

Türkiye Birincilikleri

Bir memlekette futbolde en şerefli mevki o memleketin şampiyonluğudur. Memleketimizde de bir kulübün kazanacağı en ünlü mevki Türkiye birinciliğidir. Bu sene bu şerefe Adapazarı Yıldırımspor kulübü erdi.

Memleketimizde Türkiye birincilikleri 1924 yılındanberi yapılmaktadır. Bu şampiyonaya her vilayetin birincisi iştirak eder; fakat takım sayısı çok olduğundan maçlar evvelâ üç-beş vilâyetin takımını bir araya toplayan bölgeler içinde elemeli olarak yapılır ve sonunda final maçı Türkiye şampiyonunu ortaya koyar. Maçlar amatör şampiyonlar arasında oynanır. 1924 den 1951'e kadar kulüpler hep en kuvvetli kadroları ile bu maçlara girdiler. Profesyonelliğin kabulünden sonra ise iki sene profesyonellerin amatör takımları da Türkiye birinciliklerine katıldılar. Halen sadece amatöm kümelerde oynayan takımlar bu şampiyonaya girmektedirler. Profesyonel kulüpler katılmamaktadırlar.

Kurluduğundan bu güne kadar Türkiye birinciliklerini şu takımlar kazanmışlardır:

1924: Harbiye,
1927: Muhafızgücü,
1932: İstanbulspor,
1933: Fenerbahçe,
1934: Beşiktaş
1935: Fenerbahçe,
1940: Eskişehir Demirspor,
1941: Gençlerbirliği,
1942: Harbokulu,
1944: Fenerbahçe,
1945: Harbokulu,
1946: Gençlerbirliği,
1947: Ankara Demirspor,
1949: Ankaragücü,
1950: Göztepe,
1951: Beşiktaş,
1953: Galatasaray,
1954: Adana Demirspor,
1955: Bursa Acar İdman Yurdu
1956: Ankara Karagücü,
1957: Muhafızgücü,
1958: Ankara Havagücü ve Trabzon İdman Ocağı (Final maçında iki takım yenişemediğinden her iki takım birinci ilân olundu).
1959: Bursa Güvenspor,
1960: Sakarya Yıldırımspor.

Görüldüğü üzere Türkiye birinciliğini İstanbulun Galatasaray, Beşiktaş ve Fenerbahçe kulüplerinin en kuvvetli zamanlarında, lig şampiyonu oldukları devirlerde — 924 - 951 yılları arasında — bile 10 defa Anadolu kulüpleri kazanmışlar ve birer varlık olduklarını göstermişlerdir.

içindeki karıncalar, kısa devreler için uyuştukları vakit, uyumağa benzer bir durumda bulunurlar. Hemcinslerinden tecrit edilince, tek bir karıncanın bu uyuşukluğu devam eder ve sonunda ölümle neticelenir.

Kaçakçılık yeni mi, yoksa eski bir âdet midir?

Akdeniz memleketlerinde, gemiciliğin ilk çağlarından itibaren kaçakçılık yapılmış olması muhtemelse de, bu, dünya çapında ticaretin başladığı 17. ve 18. yüzyıllarda en geniş mikyasını bulmuştur. Bazı milletler hattâ kaçakçılığı millî bir politika haline getirmişlerdi; bu meyanda Napolyon, bu suretle İngiltere'nin ticaretini baltalamak istemişti. Fransa ile İspanya arasında küçük bir devlet olan 5000 nüfuslu Andorra, bugün dahi bilhassa kaçakçılıkla geçimini sağlamaktadır.

Başka seyyarelerde hayatın var olduğu ispat edilmiş midir?

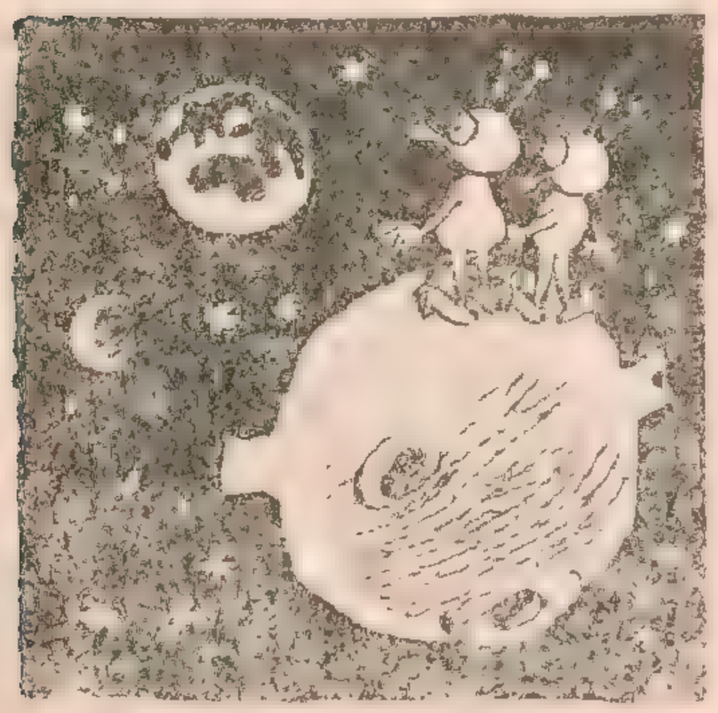

Hayır ama, kimyasal maddelerin, suyun ve suhunetin uygun miktarlarda bir araya geldiği hallerde hayatın kendiliğinden teşekkül edeceği tarzda da bunun böyle olmuş olabileceği ispat edilmiştir. Harvard Üniversitesi Observatuarının emekli müdürlerinden Dr. Harlov Shapley, Kâinatta yüz milyon veya daha fazla seyyarenin bazıları bize eşit veya daha üstün canlılarla meskûn olabileceğine inanmaktadır. Bir seyyare bir yıldıza müsait mesafede ise ve bizdeki gibi bir iklimi ve suyu varsa, o seyyarede hayatın teşekkül etmemesi için hiçbir sebep yoktur. Yalnız Saman Yolunda, güneşimize benzeyen milyarlarca yıldız mevcuttur ve bunların, bizim güneşimizle aynı şekilde seyyareler edinmiş olması muhtemeldir.

Meral GASPIRALI

ÖZAY ABLA İLE BAŞBAŞA

BERABERLİK

Sevgili çocuklar, mes'ud olaylarla dolu saatle geçiriyoruz. Mes'ud olduğu kadar umud ve heyecanla dolu dakikalar birbirini takip edip gidiyor. Kendimizi bu heyecan seline kaptırmış gibiyiz. Üzerimizdeki ağır ve kapalı hava birdenbire açıldı. Masmavi bir gök ve pırıl pırıl bir güneşle karşı karşıya kaldık. Yolumuzu aydınlatan bu ışıklar içinde artık sağa, sola sapmıyacağımıza eminiz. Bütün kalbimizle buna and içtik. Çünkü Atatürk'ün gençliğe olan itimadının ve imanının ne kadar doğru, ne kadar gerçek olduğuna canlı örneklerle şahid olduk. Siz, gözlerinizi en güzel hayallerle dolu, kalpleriniz en temiz heyecanlarla çarparak öğretmenlerinizin anlattıklarını dinlerken, ablalarınız, ağabeyleriniz, elimizden alınmış ve alınmakta olan haklarımız uğruna canları pahasına mücadeleye girişmişlerdi. Hür yaşamak, insan gibi yaşamak için yapılan mücadele en şerefli bir şekilde kazanılmış bulunmaktadır.

Büyük Atatürk'ün bize emanet ettiği bu güzel ve mukaddes vatanı korumak, ona gerek mânen, gerekse maddeten el uzatmak isteyenlerin hadlerini bildirmek daima ilk ödevimiz olmalıdır. Bunun için de el ele tutuşmak, hep birlikte daha iyiye, daha güzele doğru ilerlemek için çalışmak gerektir. Bir anımızın bile boş geçmesine meydan vermemeliyiz. Çalışmak, okumak, hep okumak arzusuyla yanmalıyız. Okudukça birçok şey öğrenecek, öğrendikçe de vatanımız bir parça daha ilerleyecek ve güzelleşecektir. İçiniz öğrenmek, çalışmak isteğiyle dolup taştıkça yurdun her köşesi ışık kazanacak, nurlanacaktır.

Çevrenizdekilere ne kadar yardımcı olmağa gayret ederseniz, siz de okadar yardım ve sevgi görürsünüz. Kötülüğe iyilikle mukabele etmek asırlardan beri değişmez bir kural olarak sürüp gelmiştir. Bu kurala itaat edenlerin içinde pişman olanların bulunacağını zannetmiyorum. Ama ne var ki bu da bir terbiye meselesidir. Eğer şu yaşlarda, yapılan maksatlı kötülükleri, fena niyetleri, davranışlar karşısında dikkatli olur, sizi doğru yolunuzdan ayırmağa çalışanlara kulak vermemeğe, kendinizi alıştırırsanız, bütün bir hayat boyunca huzur ve sükûn içinde yaşayacağınıza, yurdunuza faydalı bir insan olacağınızdan emin olabilirsiniz.

Çocuklar, geleceğe, başınızı hiçbir zaman eğmeden, alnınız pırıl pırıl, ve dikdik bakınız. Sizi heyecanlı, sürprizlerle dolu rengârenk bir hayat bekliyor. Bu hayat sizin düşmanınız değildir. Ona ne kadar açık kaplilikle, ne kadar sevgiyle sarılırsanız, sizi o kadar iyi, o kadar dostane kabul eder. Başarıya erişmek, ilerlemek için onu sevmekten başka çare yoktur. Hayatı sevdiğiniz müddetçe de karşılaştığınız zorluklar size güç gelmeyecektir. Çünkü her güçlüğün ardında sizi büyük bir sevinç bekleyecektir. Bu vatan bütün kudretini sizlerden, sizin temiz ve aydınlık düşüncelerinizden almaktadır. Ona lâyık olmak için her zamankinden daha çok gayret sarfetmenin zamanı gelmiştir.

ÖZAY SUNAR

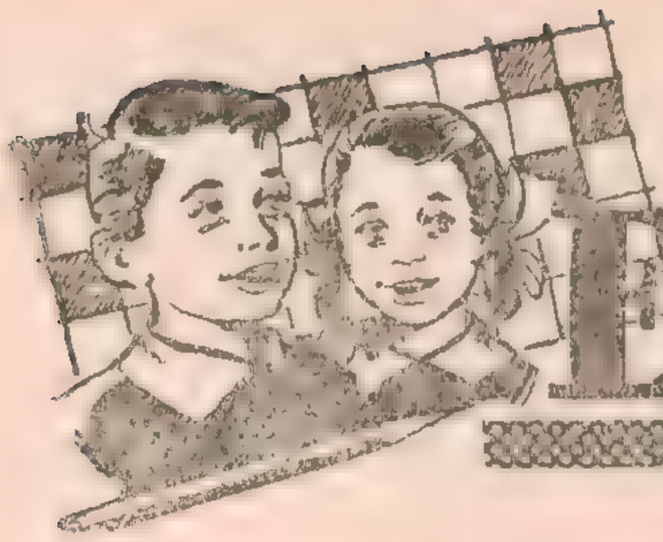

Eğlence

BİLMECE BULMACA

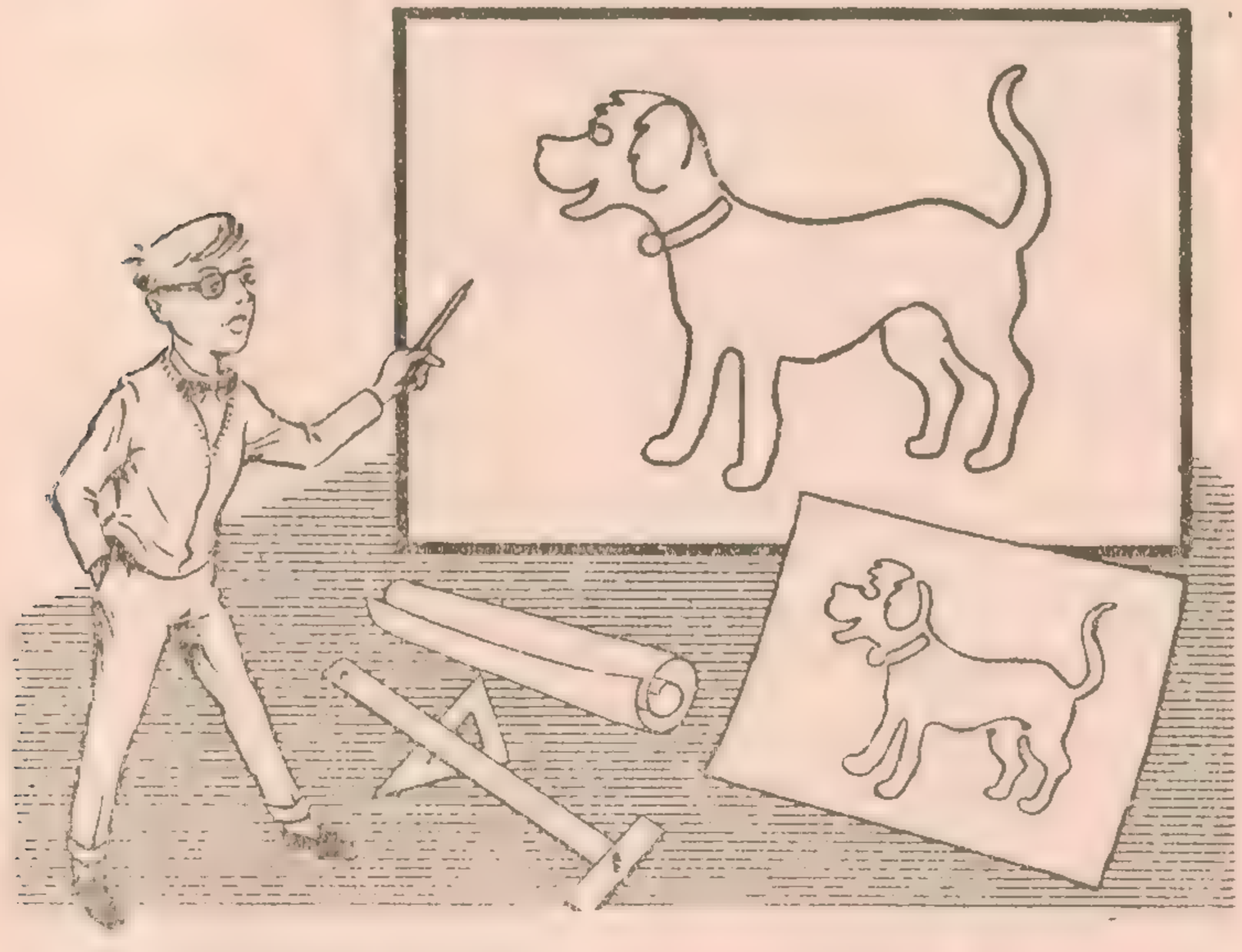

İşte size tek bir çizgide çizeceğiniz bir köpek resmi. Amabunu yaparken çizdiğiniz yerden bir daha geçmeyeceksiniz. Veya çizgi hiç çapraz gelmeyecek ve elinizi kaldırmayacaksınız. Eğer yapamazsanız aşağıdaki küçük resme bakın.

Bu karışık çizgiler on iki tane hayvan başını gösteriyor. Bulması sizden.

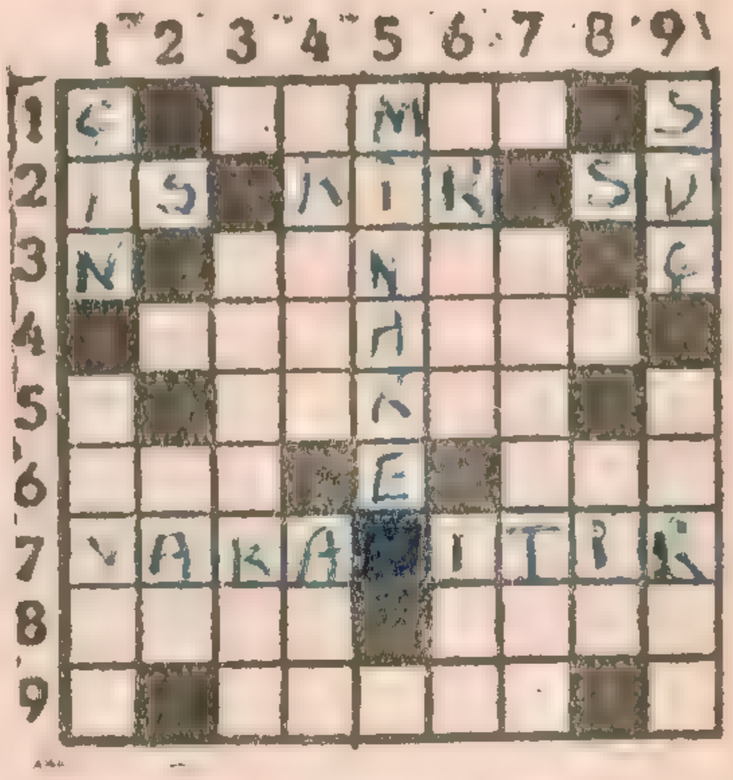

Soldan Sağa doğru:

1 — Bir müzik âleti. 2 — Duman lekesi, pislik, derede akan. 3 —Bir kaza. 4 — Ne yapacağını şaşıran. 5 — Lezzet, mahkemede aranan. 6 — Anamn verdiği ceza. 7 — Olay, bir çiçek. 8 — Bir müzik aleti, uzunluk, eski Mısırlıların bir Tanrısı. 9 — Bir yaban hayvan.

Yukardan aşağı doğru :

1 — Dünyanın en kalabalık memleketi, bir kümes hayvanı. 2 — Romanyada bir yaylâ. 3 — Ağızın bitim yeri. 4 — Çiftçinin topladığı, fazladan. 5 — Ezan okunan yer, eski bir silâh. 6 — Asyada bir göl, ışık. 7 — Zorluk çekmeyen. 8 — Kalınlaşan deri. 9 — Kabahat, hükümdar.

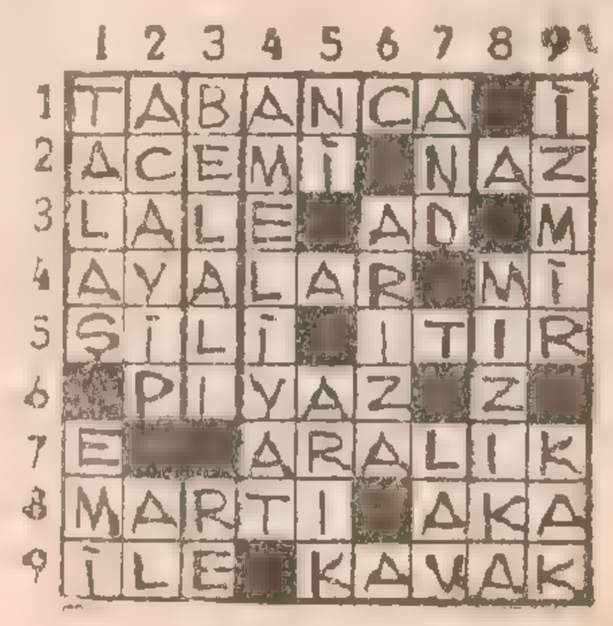

GEÇEN SAYIDAKİ BİLMECENİN ÇÖZÜSÜ

Çözümü : 1 Köpek, 2. Fare, 3. Kartal, 4. Tavşan, 5. Eşek, 6. Papağan, 7. Kedi, 8. Ayı, 9. Tavuk, 10. Kurbağa, 11. Domuz, 12. Keçi.

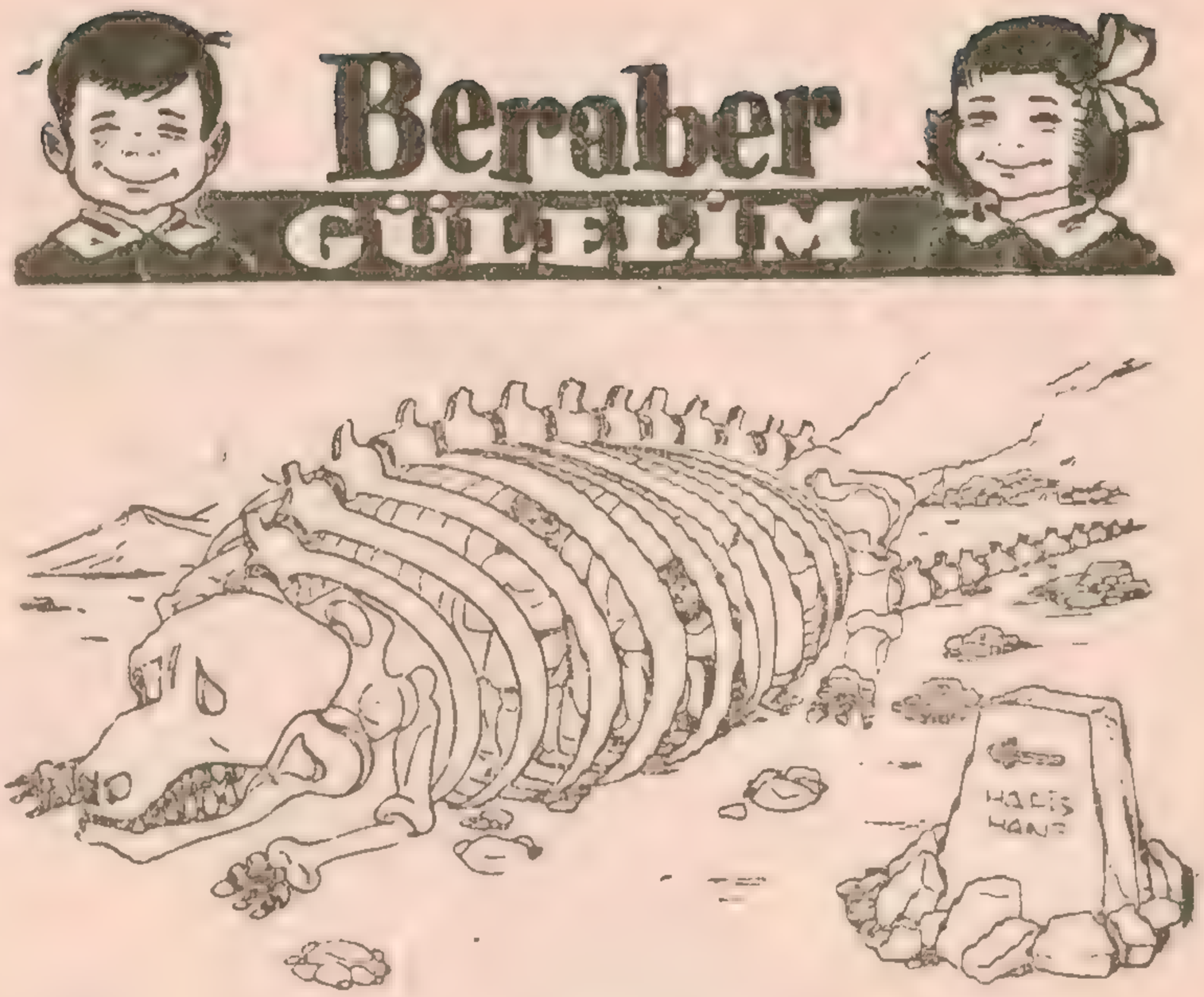

TAŞ DEVRİNDE

ŞEMSİYELER

Bay Nuri Yüksel, Boğaziçinde oturur. Bir gün, şehre ineceğini haber alan bir dostu yalvarır:

— Ne olur, Bay Nuri, bugün şehre iniyorsunuz, her nekadar size zahmetse, bana bizimkiler için beş şemsiye satın alırsanız çok memnun olurum.

Bay Nuri Yüksel angaryayı hemen kabul ediyor:

— Hay hay dostum, hay hay!...

Beşiktaş'ta vapurdan iniyor; ve Taksim otobüslerinden birine biniyor. Karşısında, bir adam gazete okuyor; okumasına o kadar dalmış bulunuyor ki, şemsiyesini Bay Nuri'nin dizleri üzerine düşürüyor. Nuri Yüksel de bu sırada otobüsten inmek üzeredir, o da dalgınlıkla şemsiyeyi alıyor. Karşısında oturan adam:

— Affedersiniz bayım, elinizdeki şemsiye benimdir, diyor.

Bay Nuri özür diliyor:

— Kusura bakmayın dalmıştım.

Otobüsten iniyor; ve doğru Beyoğlu'nun büyük mağazalarından birine giderek ona ısmarlanan beş şemsiyeyi alıyor. Her gittiği yere de bu şemsiyeleri beraber taşıyor. Akşam, tekrar otobüse biniyor. Tesadüfe bakın ki, sabah karşısında oturan adam, yine karşısında oturuyor. Beş yeni ve güzel şemsiyeyi görünce Nuri Yüksele göz kırpıyor ve ona soruyor:

— Bugün işler yolunda gidiyor, değil mi?

ÇARESİZ!

İki arkadaş yolda karşılaştılar. Birbirlerini uzun zamandır görmemişlerdi. Sarılıştılar. Hal, hatır sordular. Biri bir lokantay girmeyi tekif etti. Öteki o taraflı değildi .Yanında fazla para bulunmadığını söyledi. Arkadaşı ısrar etti.

— Aldırma canım! dedi. Orası kolay. Gel şuraya girelim. Karnımız aç...

Lokantaya girdiler.

— Getir bir midye dolması! dedi.

Dolma geldi. İştahla yediler.

— Bir daha getir! dedi.

Onu da yediler. Arkasından birer tabak sebze yediler. Bir de meyve getirdiler. Karınları tıka basa doldu. Sıra, kalkıp lokantadan çıkmağa geldi. Fakat parayı kim verecekti? Birinin cebi delikti. Öteki de aldırmıyordu.! Tuhaf bir vaziyet... Parasız olan sandalyesinde biraz kıpırdadı. Öteki de ağzını mendilile silerek kalktı.

— Ne olacak şimdi? dedi.

— Ne ne olacak?

— Yemeklerin parasını kim verecek?

— Sen kolay olduğunu söylememiş miydin?

— Evet kolaydı. Çünkü bir ihtimal vardı. Midye dolması yiyecektik. Midyelerin içinden inci çıkmak ihtimali vardı! Yediğimiz yemeğe mukabil bu incileri verecektik. Fakat çıkmadı!...

BEKLEMİŞ!

Bay Tekin bir köy okulunda öğretmendir. Bir gün öğrencilerden biri geç kaldığı için ona neden geç kaldığını soran öğretmene küçük köylü çocugu:

— Tavuğun yumurtlamasını bekliyordum bay öğretmen! dedi.

— Canım insan tavuk yumurtlasın diye bekleyip okula geç kalır mı?

— Fakat öğretmenim! Bu yumurta ile bakkaldan defter alacaktım da...

İTALYAN MERDİVENİ

Bayan yeni bir ev yaptıracaktı. Evin plânını görmek istedi. Anlarmış gibi uzun uzun baktı. Nihayet bir kusur buldu.

— Şu taraftaki enli çizgiler nedir? dedi.

Mimar cevap verdi:

— Bu çizgiler orada inşa edilecek olan İtalyan tipi merdivenleri gösteriyor.

— İtalyan tipi mi?... Ne lüzum var! Bizim eve hiç İtalyan misafir gelmez. Bu merdiveni lûtfen plândan siliverin. Beyhude para harcamasını sevmem!...

ÇOCUK HAFTASI
EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

SAYI: 28 CİLT: 1960-9
13 TEMMUZ 1960

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden :
CELÂL DEMİRAY

Hazırlayan :
OĞUZ ÖZDEŞ

Yayınlayan :
TÜRKİYE YAYINEVİ
Ankara Caddesi No. 36
İstanbul
Telefon : 22 37 14

Basıldığı yer :
TÜRKİYE BASIMEVİ

Klişe: Türkiye Klişe Atölyesi

Sayısı : 75 kuruş. Yıllık Abonesi (52 sayı) 39, altı aylığı 19,5 lira. Dış ülkelerdeki abonelerden 5 lira fazla ücret alınır.

İlânın santimi sekiz liradır.

TARİHE MALOLMUŞ GÜZEL SÖZLER

Gölge etme başka ihsan istemem!

Hayatta hiç kimseye müdana etmeyen, doğru buldukları herşeyi, konuştukları şahsın yüzüne dobra dobra söyleyen kişiler, yeryüzünde pek nadirdirler. Nadir oldukları için de kıymetlidirler böyle insanlar. Milâttan Önce 413 yılında Sinop'ta doğan, 323 yılında Korent'te hayata gözlerini kapayan meşhur Yunanlı filozof Diyojen de, bu nadir insan gurubunun içine giren müstesna kişilerdendir. Onun tarihe mal olan sözü «Gölge etme başka ihsan istemem» sözü, bunu büyük bir açıklıkla ortaya koymaktadır...

★

Diyojen'in, ömrünün son senelerini Atina'da Korent'te geçmişti. Burada da, Atina'daki gibi garip bir hayat sürüyordu. Ünü iyiden iyiye yayılmıştı. Herkes ona, müstesna kişilere ettikleri gibi muamele ediyorlardı.

Diyojen, Korent'te bulunduğu sıralarda, bu ülke, meşhur Büyük İskender tarafından zaptedilmişti. Büyük İskender, Korent'ti zaptettiği zaman, namını duyduğu Diyojen'i görmek, onu tanımak, onunla konuşmak istedi. Kendisinin bir fıçı içerisinde yaşadığını öğrenince, daha da meraklanıp, onun evinin yani fıçısının yolunu tuttu.

Hava çok güzeldi. Güneş ışıl ışıl yanıyordu. Diyojen, fıçısının içinde, kendi hâyâl alemine dalmış, güneşleniyordu. Büyük İskender, ünlü filozofun yanına vardığı zaman, o hiç istifini bozmadı. Bir kılını bile kıpırdatmadı. Onun bu hali, İskender'in hoşuna gitmişti. Cesaretli insanları severdi İskender. Mağrur bir sesle, Diyojene şöyle dedi:

— «Dile benden ne dilersin?»

Diyojen, bu söz üzerine kendine geldi. Başını kaldırdı. Karşısında İskender o mağrur haliyle duruyordu. Diyojen tekrar başını önüne eğdi. Ayni zamanda, herkesin titrediği, adını duydukları zaman kaçacak delik aradıkları, Büyük İskender'e şöyle cevap verdi:

— «Güneşime engel olmamanı...»

Her şeye çare bulan iskender bile bu söz karşısında söyleyecek cevap bulamamıştı. Zira karşısındaki insan, kendisinden çok daha akıllı ve çok daha cesur olduğunu anlamıştı...

★

Diyojen'in söylemiş olduğu «Güneşime engel olmamanı» sözü, günümüzde «Gölge etme başka ihsan istemem» şeklinde söylenmektedir. Bunu bu şekilde değiştiren Ali Bey'dir. Ali Bey, Türkiye'deki ilk mizah mecmuası olan Diyojen'i çıkardığı zaman, başlığın altına bu sözü yazmış, ondan sonra da ta günümüze kadar, Diyojen'in İskender'e söylediği bu söz bu şekilde kullanılagelmiştir.

Asırlardanberi insanoğlu, kendi üstünlüğünü kabul ettirmek için, karşısındakine birşeyler vermeye çalışanlara, hep bu sözü söyleyeyerek cevap vermişlerdir. Böylelikle de, Asırlar önce yaşamış olan Diyojen'i anmakta, onun aziz hatırasını taziz etmektedirler...

ERDOĞAN SEVGİN

Teyp, sesleri nasıl alır?

Teyp denilen cihazlar sesleri ve gürültüleri, mıknatısiyetin yardımiyle sentetik maddeden bir şeridin üzerine kaydederler. Bu şerit, ince bir demir tozu tabakasıyla kaplıdır. Bir motor, şeridi, mikrofona bağlı olan bir elekromıknatısın önünden dolaştırır. Bir ses, mikrofonun zarına çarpınca, şiddeti tonun yüksekliğine göre oynayan bir elektrik akımı hâsıl olur. Bu elektrik akımı da elekromıknatısın içinde akan cereyanda değişiklikler husule getirir. Netice olarak, mıknatısın şiddeti, mikrofona gelen ses dalgalarına paralel olarak oynar. Şeridin üzerinde manyetik dalgalanmalar, elektromıktasıtla dalgalanmalar teşlit eder, bunlar hususi bir tertip vasıtasiyle büyütülür ve bir hoparlör vasıtasiyle ses dalgalarına çevrilir.

5 BUÇAKTAN

İŞTE ÇİNCE! ÇİN YAZISI BÖYLE YAZILIR.
HAYVAN ÂLEMİ BİRBİRİNE BİR-MEDEN YARDIM EDEN HAYVANLARLA DOLUDUR. MESELÂ AĞAÇKAKAN BİR SENE YAPTIĞI YUVAYI, ERTESİ SENE UNUTUR: ONUN YERİNİ DE ZATEN YABANÖRDEĞİ ALMIŞTIR.
BİR MİLYON SAYMAK İÇİN 4 GÜN LÂZIMDIR.
AMERİKA'DA BİR ADAM. 1914-TE ALDIĞI ARABASINI BUGÜN HÂLÂ MEMNUNİYETLE KULLANMAKTADIR.
BU NUMARAYI YAPAN REİNE ANDERSONN. ADLI, İSVEÇLİ BİR CAMBAZDIR.

— Biraz daha bekliyelim. Bakarsın, kocaman bir balık tutarız.

ÇOCUK HAFTASI

İYİ ÇOCUK MECMUASI

Yıldırım Kaptan

"ELEKTRUM GEZEGENİ"

AFRİKADA, SAHRAYA BİR ROKET DÜŞÜP PATLAMIŞTI, YILDIRIM KAPTAN ORADADIR...

1960-28

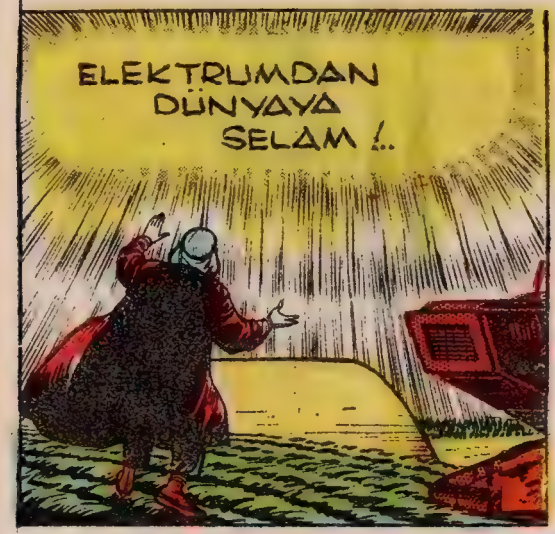

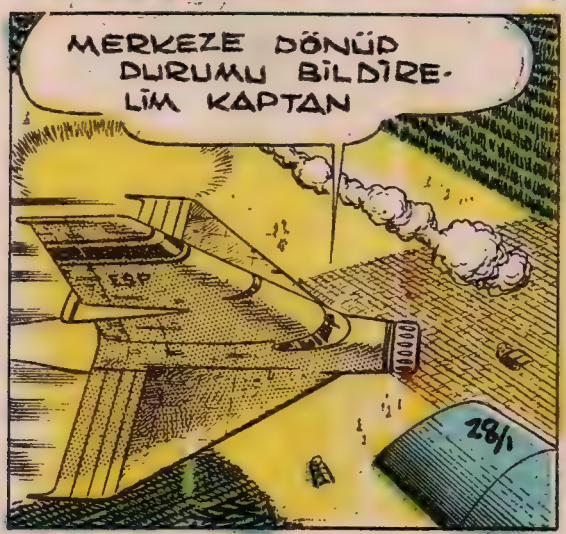

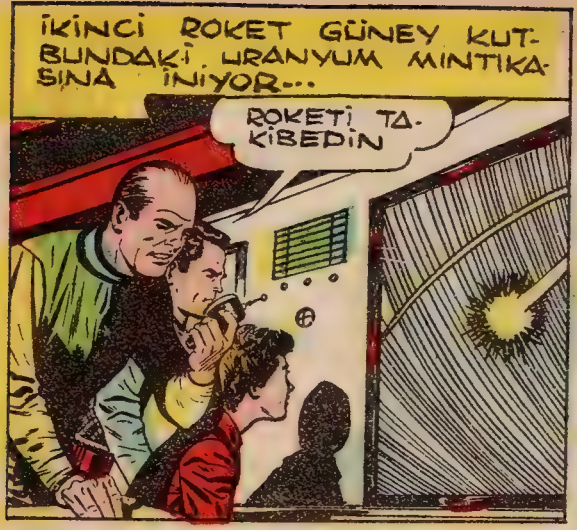
İKİNCİ ROKET GÜNEY KUTBUNDAKİ URANYUM MINTIKASINA İNİYOR...
ROKETİ TAKİBEDİN

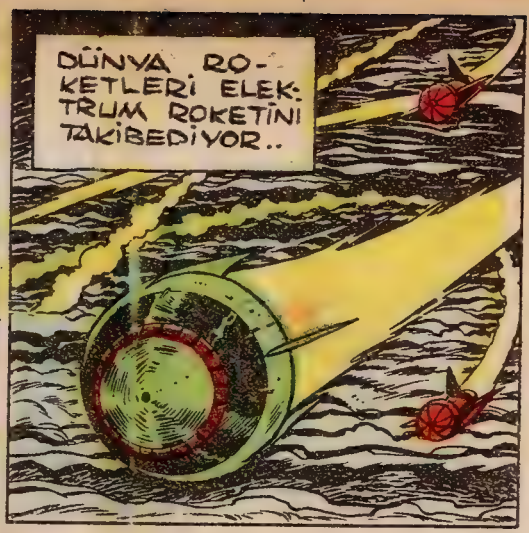
DÜNYA ROKETLERİ ELEKTRUM ROKETİNİ TAKİBEDİYOR..

ROKETLERİMİZ ONU YERE İNMEDEN YOKETMELİDİR

ZAMANI GELİNCE BİR DÜĞMEYE BASARAK ONU YOKEDECEĞİZ !.

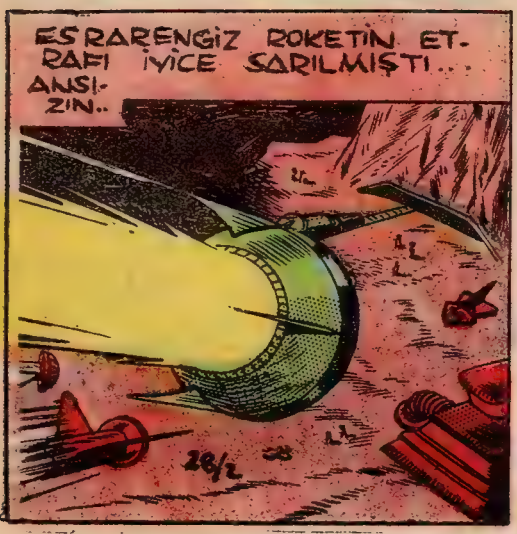
ESRARENGİZ ROKETİN ETRAFI İYİCE SARILMIŞTI... ANSIZIN..

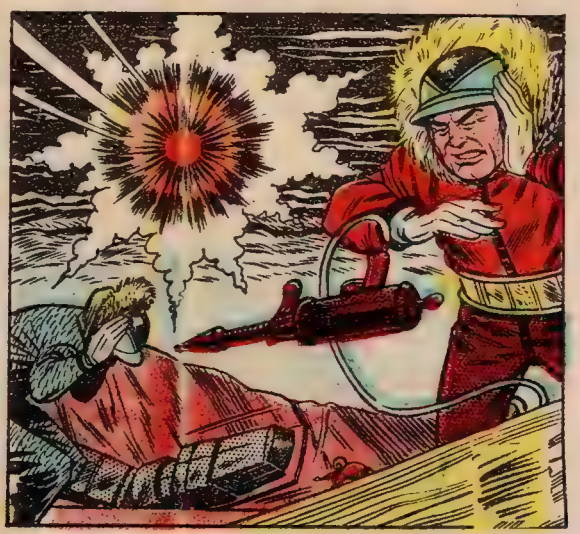

ROKETİN ANSIZIN PATLAMASIYLA...

BEN ELEKTRUMLU GRANDOLF VE KIZIM YAKINDA DÜNYAYA İNECEĞİZ

GÖK YÜZÜNDE BİR YAZI GÖRÜNDÜ...

ELEKTRUMDAN DÜNYAYA HABER YOLLUYORLAR

ACAİP BİR HABERLEŞME VASITASI BU!

DÜNYAYA DA ZARARI DOKUNABİLİR

BU İKİ ROKET DE ELEKTRİKLE İŞLEDİĞİNE.. GÖRE ELEKTRUM HENÜZ ATOMU VE HİDROJENİ KEŞFETMEMİŞ !..

DEMEK KARŞIMIZDA ÇOK GERİ KALMIŞ BİR GEZEGEN MEVCUD !..

DOSYALARA BAKIP ELEKTRUM'A DAİR BİLGİ TOPLAYALIM

HAKLISINIZ..ÇOK GERİ KALMIŞ BİR GEZEGEN..KOMŞU GEZEGENLERLE TEMASI YOK.SUNİ PEYKLERİ YOK GRANDOLF'UN KİM OLDUĞU DA MEÇHUL
GRANDOLF'LA KIZI GELECEKLERSE DÜNYAYA NASIL İNECEKLER ACABA ?..
ALBAY!
ÜÇÜNCÜ ELEKTRUM ROKETİ DÜNYAYA İNİYOR...
BU SEFER IŞIK HIZINDAN YÜZ MİSLİ SÜRATLE İLERLİYOR...
ROKET İSTASYONLARINA HABER VERİN DERHAL İMHA ETSİNLER
BİR DAKİKA!..
İÇİNDE İNSAN OLABİLİR ATEŞ ETMEDEN TAKİBETSİNLER!..
GELECEK HAFTA : ELEKTRUMDAN GELENLER !..
28/4

İNSAN KUKLALAR

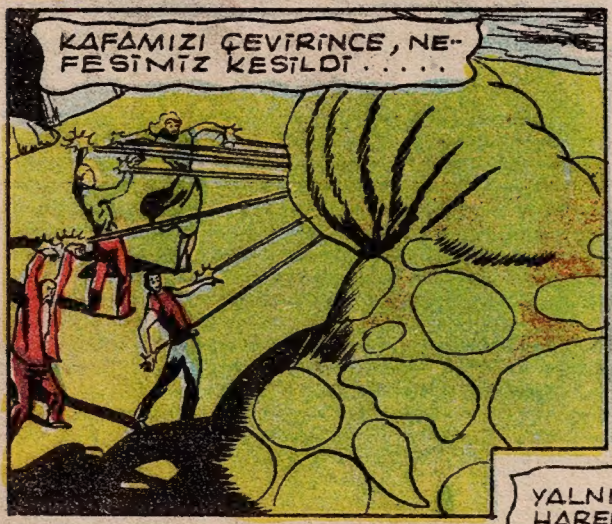

PLAJA DOĞRU SEVKEDİLDİK..
ELLERİMİZ TRADEMİZ HARİCİNDE TAŞ ATMAYA ZORLUYOR!!
KUVVET BENİ KÖPEKBALIKLARINA DOĞRU İTTİYOR, YARDIM EDİN!!!

YARATIK BİZİ KÖPEKBALIKLARINA TAŞLAR ATMAMIZI DEVAM ETTİRİYOR..
BRENT DENİZE DOĞRU YÜRÜYOR.
FAKA HÂLÂ İLERLEMEKTE DEVAM EDİYOR!!

MESELE BRENT DÖNDÜKTEN SONRA ANLAŞILDI....
BUNLARI NEDEN TOPLATTI ACABA?...
DENİZ KABUKLARI!.. KUVVET BENİ DİBE DALDIRIP, BUNLARI TOPLATTI!?..

YARATIK BİZİ ÇALIŞTIRMAĞA BAŞLADI....
DURMADAN YERİ KAZDIRIYOR. NE OLACAK ACABA?.

ELLERİM BAŞKA BİR İSTEĞE UYDU....
BU NE? BİR CİNS KRİSTAL OLACAK!!

BUNDAN SONRA BİRÇOK KRİSTAL BULDUK. VE KAZDIĞIMIZ YERLERE MUHTELİF OTLARIN SUYUYLE DOLDURDUK!
BİZE HAVANDAKİ GİBİ BİRŞEYLER KARIŞTIRTIYOR!!
28/6

AYNI ANDA, DİĞER ÜÇÜMÜZ, BİR MADDEYİ YIĞIYORUZ

BU MADDE NEDİR?..

BUNUNLA NE YAPMAK İSTİYOR?

KRİSTAL PARÇALARINI BİR KUTU HALİNE GETİRDİM!.....

GÜNEŞ IŞIKLARI KUTUDAN KARŞIDAKİ KAYAYA AKSEDİYOR VE ONU YAKIYOR!!!

VIROOŞŞ

SSSSSSSSSSS!

KAYADA BİR TÜNEL AÇIYOR. ERİYEN KAYA NEREDEYSE BİZE ÇARPACAK!!

FAKAT YAKICI LAV BİZE ÇARPMADAN EVVEL, IŞIKLAR BİZİ HAVAYA KALDIRIYOR...

HAYATIMDA BU KADAR ÇABUK HAVALANMAMIŞTIM!!!

TEHLİKE ATLADIKTAN SONRA TEKRAR YERE İNDİRİLDİK....

MASTERSON ŞU KUTUYU BAŞKA YERE ÇEVİRMEK'OLUR!

ELİMDE DEĞİL! SİZİN GİBİ ONUN TARAFINDAN İDARE EDİLİYORUM!

KUTUYU ÇEVİRMEK İÇİN BÜYÜK GAYRET GÖSTERDİM FAKAT PARMAKLARIM KURŞUN GİBİYDİ.....

KUTUDAN GELE ŞUATLE PARLAK HALE GELİYORUZ!!!

BİZE NE OLDU BRENT?
TAHRİB EDİCİ BİR ŞUAYI ÜZERİMİZDE TECRÜBE ETTİ, GÜMÜŞ GİBİ ELBİSELERİN SIRRI BURADA!

KUKLACI YARATIK, ARKADAŞLARIMI YENİ AÇILAN TÜNELE SEVKETTİ..
ŞUNDAN BİR KURTULAYDIK!..
BENDE BUNU ÇOK İSTİYORUM, BAKALIM ŞİMDİ NE YAPACAĞIZ?...

ONLAR MAĞARAYA GİDERKEN BEN AÇAİP BİR ŞEKİL KAZMAĞA BAŞLADIM....
ÇOK AÇAYTIP! ELLER AKLIN BİLMEDİĞİNİ DE YAPARMIŞ!

ŞEKLİ TAMAMLAMAK BİR SAATİMİ ALDI..
BU ŞEKİL NEDİR? BİR CİNS YAZI MI? YARATIK BİZİMLE KONUŞMAK MI İSTİYOR?

O SIRADA...
YARATIK BİZE BU KARA MADDELERİ TOPLATTI!..
ANLAMADIM?..

DEĞERLERİNİ MADEN CEVHERİNİ KARA MADDEYLE KARIŞTIRIRKEN.....
ŞİMDİ DE KUTUYU PARÇALADIM! NE ÇEŞİT OYUN BU?..
TRAK!
28/8
DEVAMI VAR